

В. С. Єрмілов

М. І. Перець

КУРОРТ СКАДОВСЬК: з давнини до сьогодення

Київ-2004

В. С. Єрмілов М. І. Перець

КУРОРТ СКАДОВСЬК:

з давнини до сьогодення

Київ, 2004

*В книзі були використані матеріали
книги Олега Лиховида
та фотографії Сергія Кубасова,
за що автори висловлюють їм велику подяку.*

Курорт Скадовськ: з давнини до сьогодення.
Єрмілов В. С. Перець М. І. – К.: Денеб, 2004 – 72 с.
ISBN 966-8552-06-7

В книзі в стислій формі розповідається про історію, природні багатства та курортний потенціал Херсонського Північного Причорномор'я, зокрема Скадовської медичної зони. Книга пронизана любов'ю авторів та мешканців Скадовська до рідного краю, що проявляється у поетичних творах, які частково знайшли своє місце у цій книзі.

Розрахована на фахівців курортної справи, а також на широке коло читачів.

ISBN 966-8552-06-7

© Видавництво "Денеб"

ПЕРЕДМОВА

Багата Україна на природні ресурси, які сприятливо впливають на стан здоров'я людини. Це і мінеральні води Західного та Центрального регіонів України, і лікувальні грязі Південно-Східного регіону, і цілющий клімат Півдня. До окремого регіону щодо можливостей лікування природними факторами можна віднести Північне Причорномор'я. Тут багато сонця. Клімат сухий, повітря насичене фітонцидами, запахами степових трав. Бриз приносить на узбережжя чисте морське повітря, багате на озон та мінеральні солі. Таке поєднання послаблює жару та створює комфортні умови для кліматолікування.

Е. О. КОЛЕСНИК

Є в Північному Причорномор'ї розвідані, але, на жаль, ще майже не освоєні родовища мінеральних вод, які можна використовувати в медичній практиці, є і лікувальні грязі. Отже, цей регіон має великі потенційні можливості для широкого розвитку лікування та відпочинку. Однією із оздоровниць, які стали на шлях професійного освоєння в лікувальних цілях природних ресурсів Північного Причорномор'я, є санаторій "Скадовськ". Ще зовсім недавно це був будинок відпочинку. Не в одного покоління людей згадки про дитинство зв'язані з перебуванням на чудових Скадовських пляжах!

Нині "Скадовськ" – сучасний санаторно-курортний заклад для лікування дітей та дорослих. Створення санаторію стало можливим дяку-

ючи зусиллям його колективу, усвідомлення ними значення та ролі цієї оздоровниці у використанні для лікування людей місцевих природних факторів. Багато зробили для розбудови санаторія генеральний директор Представництва ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” у м. Миколаєві (діє в межах Миколаївської і Херсонської областей) Єрмілов В. С. та директор санаторію “Скадовськ” Перець М. І.

Єрмілов Валерій Семенович – фахівець та досвідчений організатор курортної справи, знавець причорноморських країв, реально зацікавлений в тому, щоб розвивався цей рекреаційний район. Крім Скадовська, прикладає багато зусиль для розвитку таких курортів, як Очаків та Гола Пристань.

Перець Марія Іванівна – енергійний, грамотний керівник, знає цінну курортним факторам Скадовська. Слід відзначити, що за багаторічну роботу в санаторно-курортній системі профспілок, значний особистий внесок у її розвиток і зміцнення, активну позицію у справі розбудови курортів директор санаторію Перець М. І. була нагороджена у 1995 році Грамотою Правління АТ лікувально-оздоровчих закладів профспілок України, а у 2002 році керівника оздоровниці було нагороджено нагрудним знаком професійних спілок України “Профспілкова відзнака”.

Скромна і непомітна на перший погляд природа Північного Причорномор’я, але скільки неповторного зачарування в її своєрідній красі! Кожен, хто побував у цьому краї, описаному ще Геродотом, ніколи не забуде ні моря, ні загублених у затоках островів, населених птахами, ні приморських степів з їхніми скіфськими курганами, ні чудових голкових лісів на Кінбурнському півострові, ні сонячних заходів.

З любов’ю та повагою пишуть автори про свій край. Цим вони привертають увагу та збуджують інтерес до нього, таким чином вносячи свій внесок у справу освоєння на благо людини його природних багатств та збереження їх для нащадків.

Е. О. КОЛЕСНИК,
*голова Правління ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”,
кандидат медичних наук, заслужений лікар України*

ВІД АВТОРІВ

Північне Причорномор'я розкинулось від Дунаю до Перекопу. Природа щедро обдарувала цей край – сухим теплим кліматом, великою кількістю сонячних днів, чисельними лиманами і затоками з цілющими грязями, лікувальною мінеральною водою, створивши тут у багатьох місцях ідеальні природні умови для оздоровчого відпочинку і зцілення від різних хвороб.

Три області – Одеська, Миколаївська і Херсонська мають свої приморські узбережжя. В кожній є свої курортно-рекреаційні зони. Особливе місце серед них займає Скадовськ. Вже багато десяти років – це унікальний дитячий курорт.

Неповторні пейзажі Херсонського Причорномор'я... Дивують людей, що мандрують в цей край з півночі, спочатку, від Дніпра, відроджена соснова Гілея на колишніх пустельних барханах, смарагди виноградників, а потім безмежні золоті хлібні лани, мільйони усміхнених сонць чисельних соняшникових полів, рясні баштани найсмачніших у світі кавунів та динь, шеренги лісосмуг, що сягають аж за горизонт, і над всім цим дивом – безхмарне блакитне небо. Море відчувається ще на під'їзді до Скадовська. До духмяних запахів степу поступово долучається запах водоростей.

Отже, якщо у Вас є бажання та можливість побувати на Півдні України, то ми без всякого сумніву рекомендуємо Вам Херсонщину. А коли Ви прибули до Херсона, то, безперечно, Вам варто продовжити свій шлях до Скадовська. Вже сама подорож до цього міста буде пізнавальною, приємною і незабутньою. Ось Ви долаєте могутній Дніпро, тихий та широкий, його таємничі, неповторної краси плавні. Особливі враження Ви отримаєте, якщо помандруєте до Голої Пристані паса-

жирським пароплавом: досхочу намилуєтеся мальовничими річковими бульварами чисельних дельтових витоків Славутича. А далі інші таврійські принади.

Якраз тут пригадуються рядки з “Тараса Бульби” М. В. Гоголя: “Степ чим далі, тим ставав прекраснішим...”

Нарешті – море! Рівнинний степ низьким піщаним берегом майже непомітно переходить в таке ж безмежне блакитно-зеленувате море – спокійне, неглибоке і тепле.

“Біля північних берегів Криму є своє Саргасове море. Називається воно Джарилгацька затока. Там зарості зостери піднімаються восени з дна широкими полями”, – так писав у повісті “Чорне море” Костянтин Паустовський. Скадовськ ще називають Українською Рив’єрою, порівнюючи його за природнокліматичними особливостями з всесвітньо відомим французьким курортом на узбережжі Середземного моря. А які поряд туристичні перлини – Асканія Нова і Чорноморський біосферний заповідник! А сам острів Джарилгач!

Тож дійсно, варто відвідати Херсонське Північне Причорномор’я. Ви не тільки приємно відпочинете і наберетесь здоров’я, а й багато чого побачите та почуєте – нового, цікавого та повчального.

Запрошуємо Вас!

В.С. ЄРМІЛОВ,
генеральний директор Представництва
ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” в м. Миколаєві,
кандидат медичних наук

Скадовськ – порівняно молоде місто і молодий курорт на Півдні України. Але майже з самого початку він став відомим далеко за межами таврійського краю.

Скадовськ з'явився в 90-і роки XIX ст. в безлюдному степу як порт, а потім і курорт завдяки молодому, розумному та ініціативному державному і громадському діячу Сергію Балтазаровичу Скадовському. Залишивши по собі таку чудову пам'ять, С. Б. Скадовський в свій час сказав: “Я хочу создать приветливый город, где всем людям приятно было бы жить”. Так воно і сталося.

Сьогодні Скадовськ – це невелике, впорядковане, зелене і приємне у всіх відношеннях місто. В усій Україні і далеко за її межами відомий курорт Скадовськ, особливо для лікування і відпочинку дітей. Курорт має унікальний клімат, обумовлений поєднанням просторого степу і теплого “Джарилгацького моря”. Повітря насичене озоном, бромом і йодом, добре прогріта спокійна морська вода, жарке літо, тривалий період сонячного сяйва і купального сезону, чудовий піщаний пляж з мілким морем – особливо сприятливі для оздоровлення дітей. Скадовський регіон не тільки цілющий, він приваблює і романтичні дитячі душі.

Доброзичливі і приємні у спілкуванні мешканці міста Скадовська. Знаючи на собі, що таке південне палюче сонце, вони по особливому цінують і прохолоду тінистих алей міста, і ласкавий морський вітерець. Завдяки гостинності скадовчан, саме тут вже шостий рік поспіль проводиться Всеукраїнський благодійний дитячий фестиваль “Чорноморські ігри” з міжнародною участю. Скадовчани люблять своє місто, свій край. Свою любов висловлюють в ділах, піснях і віршах. В цій книзі ми наводимо, як приклад, декілька поезій. Вони написані може і не на високому професійному рівні, але щиро і з любов'ю.

В Скадовську десятки різноманітних оздоровниць на всякі смаки і можливості. Найкраща, на нашу думку, оздоровниця – санаторій для дітей з батьками “Скадовськ”. Цей санаторій є історичним продовжувачем ще курорту пана Скадовського. В оздоровчому арсеналі санаторію не тільки клімат і сучасні лікувально-діагностичні кабінети, а навіть цілюща біоенергетика столітнього дуба, що стоїть посеред його території і доносить до нас тепло рук і сердець засновників міста-курорту.

То ж на Вас чекають Скадовськ, море і здоров’я!

М. І. ПЕРЕЦЬ,
директор санаторію “Скадовськ”,
Депутат Скадовської міської Ради

ІСТОРІЯ КРАЮ

Давні часи

Історія Скадовського краю сягає в сиву давнину, він був заселений не менше як двадцять тисяч років тому. Тут знайдені захоронення епохи неоліту, виявлені залишки стоянок епохи бронзи.

Вчені вважають, що Чорне море утворилося за 7,5 тис. років до нашого часу. На думку дослідників, багато тисяч років тому на місці Чорного моря знаходилось велике прісноводне озеро, рівень якого був приблизно на 150 метрів нижче рівня Світового океану, а площа його – на чверть менше сучасного моря. Десь 5460 року до н.е. може в результаті тектонічних змін, а може через переповненість протоки Босфор води Середземного моря прорвалися в Проточорноморське озеро, перетворивши його в море. Рівень його почав стрімко підніматись, протягом одного-двох років були затоплені величезні простори суші на північ від лінії Варна – Південний берег Криму та Керченський – Таманський півострови. Так утворились Азовське море, Кримський півострів, акваторія моря затопила не існуючі зараз межиріччя Дунаю, Дністра та Дніпра і підійшла до сучасних узбереж Одещини, Миколаївщини і Херсонщини. Древнє землеробське населення затопленої чорноморської улоговини переселилось в Подунав'я, Подністров'я, Приазов'я і Північну Месопотамію. Вважається, що саме ці переселенці і стали одними з авторів легенди про Всесвітній потоп, відомий нам з Біблійного Старого Завіту.

В древні часи по Скадовських степах кочували племена кіммерійців – “дивних доїтелів кобилиць”, як назвав їх Гомер в своїй “Іліаді” – перший народ в цьому краї, знаний з писаної історії.

На зміну киммерійцям, неперевершеним воїнам, що мали прекрасні на той час за своїми якостями зразки зброї і досконале спорядження верхового коня, в VII ст. до н. е. прийшли скіфи. Найбільшого розквіту Велика Скіфія набула з кінця VI ст. – по кінець IV ст. до н.е. Скадовський степ був частиною території скіфів-кочівників. Звідси вони влились у військо скіфського царя Іданфірса, що воював з перським царем Дарієм, який намагався завоювати Скіфію. Розважливі скіфи, як відомо, уславили себе в світовій історії, перемігши військовою хитрістю у цій війні.

Про цей край повідав “батько історії” Геродот, який побачене і почуте про Північне Причорномор’я описав у четвертій книзі своєї знаменитої “Історії”, названої в честь Мельпомени – музи трагедії.

Відкриті для себе землі древні греки включали в світогляд своєї міфології. Ще на початку I тис. до н. е. в Чорному морі з’явилися перші грецькі мореплавці. Колонізація Північного Причорномор’я була частиною так званої Великої Грецької колонізації VIII – VI ст. до н.е. Так, в середині VI ст. до н.е. на правому березі Південнобузького лиману (за 35 км від сучасного Очакова) греками було засновано поліс (місто) Ольвія. Згодом Ольвія (в перекладі – “щаслива”) перетворилася в державу і розповсюдила свої володіння на більшу частину Північного Причорномор’я. Звідси греки прийшли і на Скадовське узбережжя.

За Геродотом між нижньою течією Борисфена (Дніпра) і морем була легендарна Країна лісів – Гілея, що сягала, мабуть, і Скадовщини. Адже відомо, що в давнину острів Джарилгач був покритий лісом. Саме в Гілею, шукаючи своїх зниклих коней, забрів після здійснення свого десятого подвигу міфічний Геракл. Тут, у печері, знайшов він напівдівчину-напівзмію Єхидну. Змієнога красуня заявила Гераклу, що коні в неї, але вона віддасть їх, якщо герой хоч якийсь час поживе з нею. Геракл вимушений був погодитись, він залишився і за певний час у Єхидні народилось троє синів. Коли ж Геракл повертався додому, Єхидна спитала, як їй розпорядитися долею синів. Геракл наказав випробувати їх в стрільбі і залишив свій богатирський лук. Коли сини досягли повноліття, старший Агафірс і середній Гелон не змогли впоратись з луком Геракла і мати спровадила їх в чужі краї, а молодший Скіф виявився дужим і вправним стрільцем. Він став царювати в своїй країні. Від цих синів Геракла і пішли, на думку древніх греків, перші відомі на території нинішньої України народи.

Згідно з Геродотом, на схід від Борисфена протікали річки Пантікап і Гіпакіріс. Де були ці річки, сьогодні не відомо і серед спеціалістів

точаться гострі суперечки. Геродот говорить, що “Пантікап пливе через Гілею, перепливає її і впадає до Борисфена” (за кн.: Геродот із Галікарнасу. Скіфія. – Київ, 1992). Гіпакіріс “пливе через країну кочових скіфів і впадає (до моря) коло міста Каркінітіди, має з правого боку Гілею і місце, зване “Ахіллів біг”. Отже мова йде, мабуть, якщо не про Скадовщину, то про території, прилеглі до неї. Деякі спеціалісти Гіпакіріс пов’язують з сучасною річкою Каланчак, на схід від Скадовська, відтак древньогрецьке місто Каркінітіда знаходилося десь в гирлі Каланчаку. Але решток його до цього часу не знайдено, хоч на Скадовський берег сильні шторми час від часу і виносять рештки античних предметів.

В давньогрецькі часи рівень моря був на кілька метрів нижче сучасного, тому берегова лінія була далі в морі. Потім рівень моря піднявся і частина античних поселень опинилась під водою. Відтак археологам їх знайти значно складніше, ніж на суші.

Чорне море древні греки називали спочатку Понт Аксинський – Негостинне море – через часті зимові бурі і дикість навколишніх племен, що приносили в жертву чужоземців. Можливо початкова назва представляє собою переосмислене греками найменування моря одним із місцевих іраномовних племен – “акшайна” – темне, чорне. Греки вивели з нього своє, близьке за звучанням – “аксин”. Згодом, коли греки освоїли це море і стали почувати в ньому себе зручно, вони перейменували його в Понт Евксинський – Гостинне море.

На узбережжі Понту Евксинського греки поклонялись різним богам, але найбільш поважним для них був Ахілл. Адже для понтіїців він був і героєм Троянської війни, і богом одночасно. Тому називали його Ахілл Понтарх – Повелитель моря.

З культам Ахілла пов’язана і нинішня Тендрівська коса, яка в древності мабуть сполучалась з сучасним островом Джарилгач. Один з міфів розповідає, що для перемоги над троянцями греки вирішили принести в жертву богам дочку еллінського царя Агамемнона – Іфігенію. Але красуню-царівну врятувала Артеміда, замінивши її на жертovníку ланню. Іфігенію богиня перенесла на берег Понту, де царівна стала жрицею в храмі Артеміди. Якось Ахілл, полюючи в Гілеї, зустрів Іфігенію. Вони покохали одне одного і Ахілл вирішив взяти Іфігенію за дружину. Але жриця давала обітницю не мати шлюбу і тому не могла погодитись з Ахіллом. Закоханий до нестями Ахілл замислив взяти Іфігенію силою. Він погнався за своєю коханою, яка

вирішила ліпше кинутися в море, ніж зрадити своїй покровительниці. Артеміда і на цей раз допомогла своїй улюблениці. Коли Іфігенія кинулась в море, Артеміда стала посипати перед нею пісок. Довго біг Ахілл за прудкою Іфігенією, але так і не наздогнав її: ноги його грузли в піску, він стомився та й полишив Іфігенею. Так, на думку греків, утворилась у морі коса на десятки кілометрів, яку вони назвали Ахіллів Дром (біг). Ольвіополіти заснували на косі святилище, присвячене Ахіллу і проводили тут Ахіллеї – періодичні спортивні свята. Провідне місце в них займали біг, стрибки, метання списа та диска, боротьба, стрільба з лука, а головними змаганнями були кінні перегони.

На зміну древнім грекам і скіфам у причорноморські степи, заступаючи один одного, приходили і сармати, і гунни, і авари, і інші народи. В цих степах володарювали також давньослов'янські племена тиверців та уличів. В часи Київської Русі степовий край належав печенігам і половцям. У XIII ст. у ці краї прийшли татаро-монголи. Після розпаду Золотої Орди Причорномор'я увійшло до складу Кримського ханства. Період татарської історії відомий для українців як трагічними подіями, так і союзницькими з козаками діями проти спільних ворогів.

В кінці XV ст. Кримське ханство переходить у васальну залежність від Туреччини. Відтак Північне Причорномор'я стає ареною російсько-турецьких війн. 1783 року Північна Таврія (сучасна Херсонщина) була приєднана до Російської імперії. Почалося заселення цих земель росіянами і українцями. Поселялись тут також німці, італійці, греки та інші іноземці.

Нова історія: освоєння таврійських земель

Імператриця Катерина II щедро роздавала таврійські землі своїм вельможам. Величезні наділи землі, що отримали від цариці російські можновладці, використовувались малоефективно, значна частина їх залишалась необробленою. Не вистачало спеціалістів та й взагалі робочих рук. Російські поміщики вважали за краще устатковувати свої землі в центральних губерніях і неохоче займались освоєнням просторів півдня. Хліборобство було в зародковому стані, розвивалось переважно вівчарство. Землю в Північному Причорномор'ї можна було придбати майже за безцінь – 15–20 копійок за десятину.

Значний шмат землі одержав і відомий державний діяч другої половини XVIII ст. граф М. С. Мордвинов.

Маючи 40 тис. десятин землі в Північній Таврії, але не бажаючи змінювати свій спосіб життя і покидати службу та столицю, граф шукає таку людину серед свого оточення, якій можна було б повністю довіряти і яка могла б добре вести справи у його нових володіннях. Так сталося, що Мордвинов зупинив свій вибір на здібному службовцеві свого відомства Якову Яковичу Скадовському.

Цілком достовірних даних про те, коли саме покинув Яків Якович службу в міністерстві немає. Але з доступних документів відомо, що після війни 1812 р. він вже управляв маєтками графа М. С. Мордвинова.

Яків Якович Скадовський як людина розумна і практична відразу після свого прибуття і ознайомлення з краєм зрозумів, які необмежені можливості для розвитку сільського господарства тут відкриваються. Сумлінний, діловий і енергійний, здатний вірно і вчасно оцінювати та раціонально використовувати людей, новий керуючий швидко розібрався в усіх тонкощах господарювання. Справи в нових освоєваних місцях пішли вгору.

Ретельно, з усією сумлінністю працюючи над тим, щоб справи у графських маєтках йшли якомога краще, він почав скуповувати, наскільки дозволяли кошти, землю.

Ці кошти здобувалися нелегкою працею. Багато часу доводилось проводити в степу і в спеку, і в холод, займатись багатьма справами як в агрономії, так і у вівчарстві та скотарстві, шукати партнерів в Росії і за кордоном, дбати про вигідний збут виробленої продукції.

Після смерті М. С. Мордвинова Скадовський Я. Я. за віддану службу успадковує від графа більше 10 тис. десятин землі, потім скуповує ще понад 12 тис. десятин землі. Так, завдяки своїм здібностям, зусиллям і невтомній праці Скадовський стає одним з найбільших і найуспішніших землевласників таврійського краю. На початку 1840 р. він отримав від царя дворянське достоїнство з правом його наслідування.

Про родину Скадовських

Шляхетний рід Скадовських (в Польщі та спочатку в Росії – Скодовські) походив з Польщі. Два брати Балтазар Балтазарович та Яків Балтазарович після поділу сусідніми державами Польщі стали підда-

ними Російської імперії. Балтазар Балтазарович в 1798 р. купив під Херсоном маєток Білозерку і став засновником Херсонської гілки роду Скадовських.

Син Балтазара Балтазарович – Лев Балтазарович служив офіцером у Російській імперії, вдосконалював землеволодіння свого батька, фінансував будівництво Благовіщенського монастиря. Найбільше з херсонських Скадовських відзначились його сини Микола і Георгій. Микола Львович був відомим художником, одним із засновників Товариства південноросійських художників-передвижників. Георгій Львович був предводителем Херсонського повітового і губерньського дворянства, головою повітового земства. Професійно займався біологією і археологією. В Білозерці створив першу в Україні сільськогосподарську бактеріологічну лабораторію, розробив і застосував вакцину проти сибірської виразки, встановив стипендію для студентів-ветеринарів імені Скадовського. В роки громадянської війни загинув в Херсоні разом з сином. Другий його син Іван був священиком (отець Іоанн). Репресований і розстріляний в 1937 р., в кінці 80-х років минулого століття реабілітований і в 2000 р. в Москві канонізований як святий мученик церкви.

Син художника Миколи Львовича Скадовського – Сергій Миколайович був вченим-гідробіологом, професором, завідував кафедрою в Московському державному університеті. Заснував Звенигородську гідробіологічну станцію МДУ, яка нині носить його ім'я.

Син Якова Балтазаровича – Яків служив в Російському міністерстві, потім став управляти маєтками графа М. С. Мордвинова і став засновником таврійської гілки роду Скадовських.

Перший свій маєток Яків Скадовський засновує в 40 верстах від Каховки і називає його “Скадовка”. Тут народилися дві його доньки і син Балтазар, який після смерті у 1840 р. батька одержав у спадок більшу частину його майна і земель.

Балтазар Якович Скадовський (1817–1884 рр.) здобув військову освіту і служив в Одесі в драгунському кавалерійському полку, пізніше був головою комісії по закупівлях породистих коней для кавалерійських частин.

Одержавши спадок, Балтазар Скадовський пішов у відставку і вирішив зайнятись господарством. Маючи можливості, продовжував скуповувати землі, поступово переходить від вівчарства до скотарства і хліборобства. Одночасно серйозно займався конярством, спираючись

на досвід, здобутий під час військової служби. З часом Балтазар Скадовський стає одним з найдосвідченіших і авторитетних, як тоді говорили, зразкових господарів серед поміщиків Дніпровського повіту (до нього входила і територія сучасного Скадовського району). Окрім вирощування хліба, мав кінний завод і експортував тонкорунну овечу шерсть через Каховку на англійські мануфактурні фабрики.

Балтазар Скадовський настільки був захоплений роботою, що про створення власної сім'ї подумав лише на 45 році свого життя. Одружився він у 1862 р. в Херсоні на доньці свого друга, керуючого Херсонською казенною палатою Марії Павлівні Підпалій. Тоді йшов їй вісімнадцятий рік. Але незважаючи на велику різницю у віці, прожили вони у злагоді все життя. Виростили і виховали трьох дітей – дочок Марію і Софію та сина Сергія, який і став засновником міста.

Сергій Балтазарович Скадовський народився у Херсоні в 1863 р. Після закінчення реального училища батьки відправили його на навчання до Німеччини. Там, в Берлінському університеті, Сергій одержав агрономічну освіту.

Відчуваючи, що скоро піде з життя, його батько Балтазар Якович викликав сина Сергія додому і передав йому відповідальність за матір і сестер, а також у спадщину все, що надбав і мав. А спадщина була досить великою: 33 тис. десятин землі, 35 тис. голів тонкорунних овець, два табуни коней (500 голів), сотні голів рогатої худоби, кілька маєтків.

На той час Сергієві було 21 рік. З молодечим завзяттям береться він за ведення господарства. Завдяки отриманим знанням, енергії, здібностям та діловим якостям йому вдається швидко піднести рівень рентабельності тваринницької і землеробської галузей. Про авторитетність Сергія Скадовського ще в молоді літа свідчить той факт, що саме його, 23-х літнього поміщика, в 1887 р. обирають предводителем дворянства Дніпровського повіту. Це було досить незвичайним явищем, адже членом дворянського зібрання взагалі могла бути людина тільки старше 25 років. Потім на цю

Сергій Балтазарович
Скадовський

посаду його переобирали ще в 1890р., 1893 р. та 1897 р. А в 1897 р. його обрали предводителем дворянства вже Таврійської губернії і ще переобирали на цю посаду в 1900 р. і 1903 р. В 1905 р. Сергія Балтазаровича обирають в Державну Думу Російської імперії, а в 1906 р. – в Державну Раду від дворянських товариств.

Скадовський С. Б. був авторитетною в губернії людиною, він мав ліберальні погляди, його цінували і з ним радились з багатьох питань.

Був соратником П. А. Столипіна, розділяв його реформіські погляди з аграрних питань. Щоб підтримати їх, Сергій Балтазарович віддав 2 тис. десятин землі в Михайлівці сільській громаді для роздачі безземельним селянам. Це обурило консервативних поміщиків, які написали в Петербург донос. В результаті за Сергієм Балтазаровичем був встановлений таємний нагляд.

Дійсний статський радник, камергер царського двору, він був почесним мировим суддею Дніпровського повіту, попечителем Сімферопольського реального училища, кавалер орденів Святого Святослава, Святого Володимира третього ступеня, знаку Червоного Хреста.

В 1887 р. з Асканії Нова в Сімферополь на кінні перегони приїхала Софія Богданівна Фальц-Фейн з дочкою Лідією та племінницею Марією Олександрівною Шліппе. Знайомство Скадовського з Шліппе закінчилось тим, що в 1888 р. Сергій Балтазарович одружився в Москві з Марією Олександрівною. Молода пара жила спочатку у Скадовці, де й народилися перші двоє синів – Олександр і Лев. Через три роки сім'я Скадовських переїздить у сусіднє помістя Балтазарівку. Ще до переїзду тут було збудовано новий будинок, він не мав якихось особливих розкошів, бо господар їх засуджував. Згодом народилось ще двоє синів – Сергій і Юрій (Георгій) та чотири доньки – Марія, Єлизавета, Ольга та Ніна (доля останньої невідома).

Сини по досягненню 18 років одержали по 500 десятин землі і по доброму змагалися у кращому їх використанні. Господарювали, як і батько, заповзято, з великим ентузіазмом.

Дружина Марія Олександрівна була одноступенем і підтримувала Сергія Балтазарович в усіх його починаннях. Вона теж була яскравою особистістю, займалась благодійністю і громадською діяльністю. В період російсько-японської і першої світової воєн піклувалась шпиталями. Після початку війни 1914 р. за свій кошт у Скадовську влаштувала лазарет для поранених на 39 ліжок, а потім у складі Червоного Хреста пішла сестрою милосердя на Західний фронт. Під Львовом

допомагала пораненим в зоні бойових дій за що була нагороджена медаллю “За хоробрість” і Георгієвською стрічкою. Це була рідкісна, як для жінки, відзнака бойовими нагородами. Значне сімейне та громадське навантаження негативно вплинуло на стан її здоров’я. Марія Олександрівна померла восени 1917 р. в Херсоні, коли поверталась з чоловіком з Петрограду в Скадовськ. Смерть дружини та лихоліття, що почались, доконали і Сергія Балтазарович. Він помер від паралічу серця, як повідомляла Херсонська преса, в Скадовську в 1918 р. на 56-у році життя.

Трагічна доля і їх дітей. Сини Лев і Сергій та дочка Марія поріднилися з відомою сусідньою родиною Фальц-Фейнів – засновників і власників всесвітньо відомої Асканії Нова. Лев Сергійович оженився на Ользі Олександрівні Фальц-Фейн, але в 1919 р. помер від тифу. На початку 1918 р. третій син Сергія Балтазаровича Сергій Сергійович повідомив батька, що він має намір одружитися з Софією Олександрівною Фальц-Фейн. Батько Софії, Олександр Іванович Фальц-Фейн був дядьком Марії Олександрівни Скадовської (Шліппе). Після смерті Олександра Івановича Сергій Балтазарович був піклувальником його дітей, в тому числі і Софії Олександрівни. Сергій Балтазарович схвалив рішення сина і віддав йому родинне помістя в Балтазарівці. Але до весілля сина він не дожив. В зв’язку з його смертю вінчання і весілля Сергія Сергійовича і Софії Олександрівни пройшли в Херсоні дуже скромно. Молоді оселилися в Балтазарівці і Сергій Сергійович старанно вів господарство в нелегкий час, що наступив аж поки в 1919 р. йому з дружиною не довелося виїхати з батьківщини і жити за кордоном в дуже скромних умовах. Софія Олександрівна в 1945 р. загинула при одному з бомбардувань Берліна. Сергій Сергійович помер в Берліні в 1965 р. (в 72 роки). Його старший брат Олександр Сергійович теж емігрував, жив в Румунії і помер в Бухаресті в 1982 р. (в 94 роки). Решта дітей Сергія Балтазаровича і Марії Олександрівни Скадовських трагічно загинула.

Марія Сергіївна Скадовська вийшла заміж за Бориса Олександровича Фальц-Фейна. Коли в 1919 р. біла армія наближалась до радянської Москви, вони вирішили повернутись додому щоб врятувати сімейний скарб, що залишився. Але коли вони добрались до України біла армія вже відступала. В січні 1920 р. на велику яхту Фальц-Фейнів навантажили всі цінне, що вдалося врятувати. На борту знаходились Борис Олександрович Фальц-Фейн з молодою дружиною Марією Сер-

гіївною (Складовською), її брат Юрій Сергійович з дружиною і дитиною та дві молодші сестри Скадовські – Єлизавета і Ольга. Море штормило, паруси вкрились льодом і моряки відмовились плисти. Тоді яхту взяли на буксир щоб доправити до одного з румунських портів. Але в морі вже під кінець їхнього важкого переходу трос обірвався і катер відплив шукати допомоги. Яхту, що втратила керування, штормом викинуло на прибережну міліну. Румунські прикордонники мали наказ не пускати на свій берег червоних. Коли варта почула з яхти вигуки про допомогу на російській мові, вони вирішили, що це червоні і відкрили вогонь. В свою чергу на яхті думали, що на них напали червоні і мабуть дехто вирішив покінчити з життям, аби не потрапити в полон до більшовиків. Місцеві рибалки, які згодом потрапили на яхту, знайшли тут лише трупи, деякі з пострілами в голову. Яхту ж пограбували румунські прикордонники. Згодом море викинуло на берег тіла молодших сестер Скадовських. Кинулись вони в льодяну воду чи їх викинули – невідомо. Але всі молоді Фальц-Фейни і Скадовські, які були на яхті, загинули. Похоронили їх недалеко від місця трагічних подій в румунському містечку Сфинту-Георге.

Таким чином, з 8 дітей Скадовських емігрували и залишились живими лише двоє синів – Олександр і Сергій. Олександр жив в Румунії, його нащадки зараз живуть в Румунії і Німеччині. Зв'язків із Скадовською батьківщиною вони не підтримують. Син Сергія Сергійовича і Софії Олександрівни – Борис Сергійович народився 17 березня 1921 р. в Женеві. Він відомий у світі фахівець з поштової справи. Підтримує тісні зв'язки з Скадовськом і Асканією Нова, докладає багато зусиль по відродженню пам'яті про родини Скадовських і Фальц-Фейнів, відтворенню історії Скадовська і Таврійського краю.

Заснування міста Скадовськ

Але повернемося до розповіді про молодого Сергія Балтазаровича – засновника Скадовська.

Сергій Балтазарович Скадовський, як людина тямуща, розумів, що й надалі інтенсивно розвивати сільське господарство неможливо без вирішення проблеми транспорту. Вивозити продукцію до Одеси підводами в значних обсягах і лише звідти на суднах за кордон було не вигідно. Або хліб через весь степ доставляти в Каховку, до Дніпра, потім

в Херсон, звідти в Одесу, а вже далі за кордон. Численні перевантаження призводили до значних втрат і подорожчення хліба, а відтак – зменшення прибутків.

Якось Сергій Балтазарович поїхав з друзями на полювання і випадково натрапив на чудову бухту. Як людина спостережлива, він побачив, що там досить глибокий фарватер, а це значить, що можна влаштувати порт. Окрім того, рибалки, з якими він познайомився, розповіли, що під час штормів саме тут ховаються від негоди кораблі. Вже вдома він енергійно взявся за підрахунки, по географічних картах ще раз ретельно оглянув ту частину узбережжя, що припала до душі. Знайшов спеціалістів, які обстежили Джарилгацьку затоку і визнали, що вона є справжньою перлиною Чорного моря не тільки для будівництва порту, а й з точки зору лікувальних можливостей. Отже це чудове місце для порту і курорту.

Власником узбережжя тоді був поміщик Г. Л. Овсянников-Куликовський, у якого Скадовський в 1893 р. купив помістя Второ-Приморське з 500 десятинами землі за невеликі гроші, бо ці землі вважались непідходящими для сільського господарства. Негайно, не чекаючи допомоги від держави, 30-літній С. Б. Скадовський почав будівництво порту. Всі вважали, що С. Б. Скадовський “прогорить” на цій справі. Підтримувала тільки сім’я. Так, Марія Олександрівна до коштів Сергія Балтазаровича долучила свій, до цього часу не використаний, посаг, а мати надала 100 тис. рублів із своєї спадщини. Був збудований міст для причалювання суден. З 1 вересня 1893 р. почалось відвантаження хліба, в тому числі і на іноземні судна. Справи пішли так успішно, що порт почав швидко заселятися підприємливими людьми. На виділених власником 306 десятинах землі приватним землеміром Міллером було відведено для забудови 653 ділянки, з православною церквою, торговими площами і парком.

Спочатку нове поселення називалось “Новий городок” через те, що поряд знаходився кордон прикордонної варти під назвою “Городок”. В жовтні 1895 р. Сергій Балтазарович Скадовський звернувся в Таврійське губернське Правління з проханням про найменування містечка іменем “Скадовськ”. Своє прохання Скадовський С. Б. детально обгрунтував у поданні на ім’я начальника губернії. Наводимо документи Кримського державного архіву (фонд 27, опис 1, справа 9906) по книзі: Лиховид О. Легенди Скадовського краю. – Скадовськ, 2003.

*Его превосходительству
Господину Начальнику Таврической Губернии
Дворянина Сергея Балтазаровича Скадовського*

Прошение

В апреле месяце 1893 года я приобрел покупкою у Дворянина Григория Львовича Овсяникова-Куликовского имение Второ-Приморское (Красное тож), расположенное в Днепровском уезде на берегу Черного моря у залива, называемого “Джарилгацкий”. Обратив внимание на то, что залив у моего имения представляет превосходную стоянку для морских судов, которые часто даже укрываются в этом заливе от бурь и волнений, и на то, что окрестный район отрезан от других пристаней по Днепру: Голой Пристани, Алешек и Британей сыпучими песками, сильно затрудняющими доставку хлеба, шерсти и других произведений земли на рынки сбыта, я устроил в моем имении мост для причала судов, и результат превзошел мои ожидания: с 1-го сентября 1893 г. (дня начала отгрузки) до 1-го сентября 1895 г., то есть в два года, от моста этого отошло около 60 судов, в том числе 16 иностранных пароходов, и погружено около 2500000 пудов хлеба, не считая привоза и погрузки других продуктов. Таковой успех вызвал у многих желание поселиться у этого моста с целями коммерческими и в настоящее время там числится около двухсот домов, преимущественно занятых торговым людом. Желая определить и упорядочить отношения ко мне как к собственнику земли и пользуясь правом, предоставленном мне ст. 322 т. IX Свода Законов издания 1876 г. имею честь покорнейше просить Ваше Превосходительство войти с ходатайством в Высшее Правительственное Установление об учреждении на берегу Джарилгацкого залива местечка, которому я хотел бы присвоить название “Скадовск” со всеми правами, принадлежащими местечкам, учрежденным на владельческих землях...

Детальну інформацію про заснування містечка в кінці 1895 р. подав Губернському Правлінню Дніпровський повітовий ісправник І. Ф. Лавров. Зокрема він повідомляє, що в містечку є 144 житлових будинків і 36 нежитлових з амбарами для хліба, у власника орендовано 244 обійстя, є школа грамоти на 60 учнів, крамниці чотири, склад залізних і скоб’яних товарів, кондитерська, чайна і харчовий заклад, готель, кав’ярня, корчма, столярний і теслярський, колісний заклад, три кузні. В містечку постійних жителів 348 чоловічої статі і 297 жіночої, тимчасово проживає 126 службовців і майстрів.

Підтримала прохання Скадовського і Дніпровська повітова земська Управа. В своєму листі губернському Правлінню в листопаді 1895 р. Управа вказала на велике торгове значення містечка, що сприяє зручному і дешевому експорту хліба та іншої сільськогосподарської продукції і має позитивне значення для повіту і його населення.

Враховуючи прохання С.Б.Скадовського та підтримку повіту, Таврійське Губернське Правління рішенням від 2 січня 1896 р. (за старим стилем) найменувало нове поселення “Скадовськ”.

*Заседание Таврического Губернского Правления
(копия с журнала Таврического Губернского
Правления от 2 января 1896 года)*

ПРИКАЗАЛИ: Рассмотрев ходатайство дворянина Сергея Балтазаровича Скадовского о разрешении наименования состоящего в Днепровском уезде на берегу Джарылгацкой бухты при Черном море имени его “Скадовск” и принимая к тому во внимание, что имя это официального утвержденного названия не имеет, а то ... (далі – нерозбірливо – авт.) это относительно названий частных имен в законах не содержится особых правил Губернское Правление признало возможным именовать вышеупомянутое имя просителя в “Скадовск”.

Новоутворений приватний Скадовськ швидко став значним портом. Через нього велась інтенсивна торгівля з Європою. Вже в 1897 р. було відправлено (переважно в Нідерланди і Німеччину) мільйон пудів зерна. З Одеси був відряджений карантинний лікар, який облаштував обсерваційний пункт і здійснював карантинні формальності. Між Скадовськом і Одесою діяв пароплавний зв'язок, з Голою Пристанню і Олешками диліжансове сполучення. В 1898 р. в Скадовську вже проживало 2 тис. чол. населення. Функціонувала лоцманська служба, морське міністерство прийняло рішення спорудити на острові Джарилгач, біля входу в затоку, маяк. В 1898 р. був влаштований “ківш” (гавань) для більш зручного заходу суден до портових споруд і відкрито регулярне морське сполучення із Севастополем і Одесою. Зважаючи на інтенсивний розвиток, в Скадовську відкрились філії іноземних фірм. Окрім торгівлі розвивались ремесла і промислове виробництво, діяли храм, телеграфна контора, лікарня, аптека, школи, з яких церковно-приходська утримувалась коштом Марії Олександрівни Скадовської.

Але другим після порту за значенням Скадовськ був курортом. Провівши в 1896 р. дослідження, інженер В. Д. Руммель писав: “Води в

Джарилгацькій затоці відзначаються своєю постійною прозорістю. Тільки під час дуже сильних вітрів вона робиться каламутною і тільки біля берегів... Процентний вміст солі у воді дещо більший ніж у морі і крім того вона містить значну кількість йодистих сполук... Температура води тут піддається меншим коливанням, ніж у морі. Всі ці властивості морської води, а також наявність на березі затоки цілющих грязей, дає містечку Скадовськ підстави в недалекому майбутньому стати морським курортом”.

Із статті про Скадовськ в одному із томів Всеросійської енциклопедії Брокгауза і Ефрона за 1900 р. ми довідуємося, що цей курорт вже мав готель з пансіоном, курзал, купальні і морські ванни.

Вздовж курортної частини міста було влаштовано красивий бульвар. М. Лендер в книзі “Чорне море і Кавказ” (СПб., 1904) писав: “Курортному значенню Скадовська сприяє влаштування в ньому лікувального закладу, теплих морських ванн і гідропатичного закладу... Майбутнє у Скадовська є без сумніву. Воно і служить магнітом для численних шукачів щастя, кількість яких постійно зростає. Будівлі виникають одна за другою, робота кипить...” Курортний сезон тривав з 15 травня по 15 вересня. Сюди на відпочинок стали приїжджати навіть із закордону.

Так за 20 років завдяки зусиллям С. Б. Скадовського в пустельному степу, на безлюдному узбережжі Джарилгацької затоки виникло красиве містечко, розвинутий порт і відомий у світі курорт.

Вдячне слово про нащадка Скадовських

З усіх сучасних нащадків Скадовських, що живуть за кордоном, тісні зв'язки з батьківщиною родини підтримує тільки Борис Сергійович Скадовський – онук засновника міста Сергія Балтазаровичу Скадовського.

Борис Сергійович – солідна, у поважному віці, досить зайнята людина. Він завжди прагнув на батьківщину своїх предків і як тільки з'явилась така можливість здійснив свою мрію.

Борис Сергійович часто буває в нашому місті, займається громадською та благодійною діяльністю. Немало зусиль він доклав у розвиток нашого міста, збереження пам'яті про рід Скадовських, вивчення історії нашого краю, готує до видання книги спогадів. Багато років веде пошук фактів, документів про свою родину.

Борис Сергійович побував в архівах Херсона, Сімферополя, Одеси, Санкт-Петербурга і віднайшов цікаві, рідкісні факти із життя родин Фальц-Фейнів і Скадовських, нащадком яких він являється.

В 1991 році 23 серпня, коли Україна стала незалежною державою, Борис Сергійович Скадовський разом з бароном Едуардом Олександровичем Фальц-Фейном приїхав в місто Скадовськ, вперше відвідали наш санаторій (тоді ще пансіонат) і залишили запис в почесній книзі гостей.

Борис Сергійович не приховував своєї радості і захоплення, коли йшов по вулицях міста своєю статною фігурою, з гордо піднятою головою, засновником якого був його дід.

Борис Сергійович при зустрічі з нашим колективом говорив, що полюбив це прекрасне місто і його жителів з першого погляду. І дійсно, в листах він з такою повагою, ніжністю і любов'ю звертається до адресатів, щиро цікавиться усім, чим живе наше місто.

В 1994 році Скадовськ відмітив своє 100-річчя. 24 вересня відбулося відкриття пам'ятника Борисом Сергійовичем Ска-

Борис Сергійович
Скадовський

довським – своєму діду Сергію Бальтазаровичу Скадовському – засновнику міста, порту і курорту.

В бібліотеці нашої оздоровниці в 1997 році був оформлений куточок “З історії Скадовська”. Матеріал про історію роду Скадовських ілюстрований копіями рідкісних старовинних фотографій і портретом С. Б. Скадовського. В цьому ж році 12 серпня Б. С. Скадовський знову відвідав наш заклад, бібліотеку, залишив автограф: “Найкращі побажання, успішного розвитку”.

17–21 червня 1998 року в нашому місті проходив I Всеукраїнський благодійний дитячий фестиваль “Чорноморські ігри”. Б. С. Скадовський був почесним гостем і членом журі фестивалю, він знову відвідав нашу оздоровницю і бібліотеку. Гість познайомився з експозицією “З історії Скадовська”, був розчулений до сліз тим, що наш колектив шанує пам’ять про засновника міста, про рід Скадовських.

У санаторія встановились теплі дружні відношення і переписка із Б. С. Скадовським. Він подарував бібліотеці ілюстративний матеріал із свого архіву в місті Берліні, яким поповнив експозицію і розширив знайомство читачів з історією нашого міста, краю.

Наш санаторій названий іменем міста, де він розташований, а відтак вносить свій вагомий внесок в увіковічення і розповсюдження вдячної пам’яті про славу родину Скадовських.

КУРОРТОЛОГІЧНИЙ НАРИС

Курорт Скадовськ має специфічні природні умови, які суттєво відрізняють його від інших причорноморських курортів (Одеси і Криму). Ці позитивні особливості в усі часи робили його найбільш придатним для лікування і оздоровлення дітей.

Скадовськ відрізняється сприятливим м'яким кліматом із значною кількістю сонячних днів з інтенсивною сонячною радіацією. Скадовськ має надзвичайно хороший піщаний пляж з твердим і рівним дном акваторії, що зумовлено незначною глибиною прибережної частини моря. Цей курорт, на відміну від Одеси і Криму, не має різких хвильових і температурних коливань морської води в літній період, адже витягнутий на чималу відстань острів Джарилгач утворює досить велику затоку, яка таким чином захищена від притоку холодних мас води з морських глибин. Сама ж незначна глибина затоки на чималих відстанях від берега обумовлює як безпеку купання дітей, так і швидке прогрівання води та підтримку сприятливих умов для купання (близьких співвідношень температури води і повітря). Відкрита степова рівнина дає можливість проникнення з суші на узбережжя більш охолоджених в північній частині мас континентального повітря, яке полегшує самопочуття хворих.

Морське повітря на узбережжі є цілющим для організму людини, адже воно збагачене киснем, озоном, а також солями бромю, хлору та йоду. Сприятливо на здоров'я впливають також бризові явища, шум моря, хвиля прибою, чудове довкілля із ледь помітним ландшафтом острова на горизонті.

Клімат Північночорноморського узбережжя помірно-континентальний із спекотним літом і несуворою малосніжною зимою. Великий вплив на наш клімат має, з однієї сторони, Атлантичний океан, з іншої –

Азійський материк. Літом сюди надходять розігріті повітряні маси з Північної Африки, Малої Азії, Балканського півострова. Взимку інколи проникають маси холодного арктичного повітря.

Літо в Причорномор'ї тривале – з травня по вересень включно і досить спекотне. Підвищення температури відбувається до червня, а з серпня починається поступовий спад температури. Опадів у літні місяці більше, ніж в інші періоди року, часто у вигляді злив. Але для літа характерні також і посухи. Відносна вологість повітря влітку найнижча. На побережжі спостерігаються бризи – вітри, що дують вночі з суші на море, а вдень – з моря на сушу, під впливом останніх послабляється висока температура повітря.

З жовтня по березень степова зона знаходиться під впливом азійського антициклону, що зумовлює безхмарну погоду з морозами і вітром переважно східного і північно-східного напрямку, сухим і холодним. Влітку значно частіше, ніж зимою і весною, дмуть західні вітри, які приносять опади. Рівнинна місцевість не створює перешкод для дії тут вітрів самих різних напрямків. Але якраз це і сприяє тому, що повітряні маси, які надходять на узбережжя, не залишають тут значної кількості опадів. А ось Чорне море навпаки здійснює помітний вплив на температурні умови своїх берегів, особливо в зимовий період. Набравши влітку великі запаси тепла, море витрачає його в холодний період на підігрів повітря, тому повітря восени і в першу половину зими на узбережжі значно тепліше, ніж в районах суші, що віддалені від моря.

Весна в Причорномор'ї завдяки швидкій зміні висоти сонця, а також тривалості дня і ночі відносно коротка. Осінь, також переважно коротка, посушлива і значно тепліша весни.

Таким чином, Причорноморське узбережжя, і перш за все курорт Скадовськ, має такі кліматичні особливості, особливо у теплий період року, які досить позитивно впливають на організм людини, сприяючи його зміцненню та загартуванню, і надзвичайно ефективні при лікуванні багатьох захворювань.

В осіннє-зимово-весняний період також можливе кліматолікування, особливо при застосуванні спеціальних пристроїв. Отже відпочинок на березі моря корисний для здоров'я навіть взимку.

В зв'язку з тим, що Скадовський курорт з самого початку розвивався як кліматичний приморський курорт спеціальних пошуків мінеральних вод тут не проводилось. І лише 1976 року Причорноморською комплексною геологорозвідувальною експедицією в Скадовській ме-

дичній зоні були проведені пошукові роботи. В результаті в Скадовську були виявлені мінеральні хлоридно-натрієві води середньої мінералізації типу “Куяльник-2”.

Окрім того, в місті виявлені трьома свердловинами сульфатні мінеральні води без специфічних компонентів і властивостей. За бальнеологічними показниками вони можуть використовуватись для ванн, а при розбавленні питною водою – для лікувального пиття.

В межах Скадовської курортної зони встановлені ще 4 родовища мінеральних вод, придатних для лікування. Два родовища знаходяться на півострові Хорли і в с. Роздольне. Вода свердловини в Хорлах по складу хлору і натрію середньої мінералізації відноситься до “мінського” типу вод. Вона придатна для пиття при гастритах, хронічних колітах, секреторній недостатності. Дві свердловини в Роздольному слаботермальні хлоридно-натрієвого розсолу. Ці води мають бром, але його вміст не відповідає бальнеологічним нормам. Вода придатна для зовнішнього застосування при захворюваннях опорно-рухового апарату, центральної і периферичної нервової та серцево-судинної системи, органів жіночої статеві сфери, хвороб шкіри.

Ще два родовища мінеральної води знаходяться в селищі Залізний Порт. Ці води в одних свердловинах високо мінералізовані, в інших – розсольні, бромні. Застосовуються в місцевому санаторії для зовнішніх процедур.

В теперішній час води переважно хлоридно-гідрокарбонатні магнієві або кальцієві з мінералізацією 0,2–0,4 г/дм³ в Скадовську являються основним ресурсом водозабезпечення, також розливаються в пляшки і під назвою “Скадовська”, “Скадовська-люкс” та “Джарилгацька” (с. Антонівка) реалізуються населенню в якості природно-столових мінеральних вод.

В 1975 р. гідрогеологічне управління “Укргеокаптажмінвод” провело розвідку мулових грязей в Джарилгацькій, Каржинській та Каркінітській затоках і озерах Скадовської медичної зони. Було встановлено, що найбільше перспективними є поклади сульфідних мулових, низько мінералізованих, гідрокарбонатно-хлоридних, магнієво-натрієвих грязей в озерах Прокоф'євське і Кругле біля Залізного Порту, запаси яких складають біля 100 тис.м³ в кожному. Ці грязі використовуються в лікувальному процесі в місцевому санаторії “Золота нива”. Грязі Джарилгацької та інших заток з різних причин є непридатними для застосування в лікувальних цілях.

Курортне значення Скадовську надавалось вже з самого початку його існування. Так, ще в 1896 р. інженер В. Д. Руммель, про що ми вже наводили раніше, дослідивши затоку, прийшов до висновку про майбутнє Скадовська як морського курорту.

Виходячи з цього, Сергій Балтазарович Скадовський поряд з портом почав створювати курортний заклад. Біля моря з'явився бульвар з квітниками і фонтанами, де щоденно грав духовий оркестр, були збудовані дерев'яні купальні, курортних зал, постали вілли для відпочиваючих.

В 1915 р. в Петрограді вийшла книжка "Курорт Скадовск на Северном побережье Черного моря". Окрім кліматичних даних в ній була досить детально наведена корисна і цікава інформація про курорт:

"Из наблюдений врачей при амбулаторном и домашнем пользовании приезжающих на курорт больных, можно вывести следующие заключения:

здесь морской климат и морские купания приносят несомненную пользу, выражающуюся или в полном излечении или в значительном улучшении общего состояния и ослабления местных явлений при следующих заболеваниях:

у взрослых:

при общем расстройстве питания, при малокровии, в особенности у лиц недавно перенесших изнурительные болезни или операции, а также при малокровии у лиц утомленных или ослабленных после тяжелых умственных трудов. При болезни бледной немочи и хлорозе; при болезнях обмена веществ и некоторых формах подагры у людей вялых и малоподвижных; при некоторых нервных заболеваниях, а именно: нервной слабости (неврастении), упорной головной боли, мигрени, а также при ослаблении деятельности нервно-мышечного аппарата, как-то атонии кишок, атрофиях, парезах и полупараличах, и легких формах полового бессилия. При хронических катарах носа (насморке), зева и верхних дыхательных путей. При малярии и малярийном худосочи. При некоторых хронических заболеваниях женских. При вялости и потливости, а также для улучшения питания и общего состояния.

у детей:

при золотухе, наружных туберкулезных поражениях, при коклюше, его осложнениях, при рахите, парезах, полупараличах, после перенесенных инфекционных заболеваний, а также при атрофических явлениях от заболеваний нервно-мышечных органов. При худосочи,

малокровии, как закаливающее кожу при вялости и зябкости и предрасположении ко всяким простудам вообще. В особенности большую пользу оказывает купание на золотушных и рахитических детей и вообще детей физически плохо развитых и слабых (взято из книги д-ра Пире-Арсалана).

СООБЩЕНИЕ СКАДОВСКА С ОДЕССОЙ И ХЕРСОНОМ

Из Одессы пароходом, отходящим от военного мола (телефон 18-38) по средам и субботам в 5 часов вечера и обратно из Скадовска по четвергам и воскресеньям в 7 часов вечера, с платою в один конец в I классе – 5 руб., во II классе – 3 руб., в III классе – 1 руб. 50 коп.

Из Херсона катером – 1 час езды за плату 10 коп. в Голую Пристань, а оттуда со Скадовского подворья (заведующая Иванченко) по вторникам, четвергам и субботам отходит рессорный омнибус в 9–10 часов утра.

Из Скадовска омнибус возвращается обратно по понедельникам, средам и пятницам, отходя в 8 часов утра.

За проезд в омнибусе взимается плата 2 руб. 50 коп. со взрослого и 1 руб. 25 коп. с детей до 10-летнего возраста в один конец. Каждому едущему полагается ручной багаж до 1 пуда; за вещи сверх нормы взимается 50 коп. за каждый лишний пуд. Расстояние между Скадовском и Голую Пристанью равно 65 верстам. Этот путь проезжается в течение 6–7 часов омнибусом. Если управляющий курортом располагает свободными лошадьми, то по телеграфной просьбе высылаются на Голую Пристань 4-местная коляска за плату 10 руб.

Из Скадовска омнибус отходит от конторы курорта, а на Голую Пристань пассажиры подвозятся прямо к катеру.

СВЕДЕНИЯ О КУРОРТЕ

В настоящее время состояние курорта представляется в следующем виде: Скадовск занимает площадь в 500 десятин. Число жителей около 5 тысяч.

У самого берега моря расположен бульвар в одну версту длиной. Бульвар заканчивается курзалом, в котором устраиваются концерты и любительские спектакли. Иногда приезжают на гастроли труппы артистов. На бульваре, у самого берега, против музыкального павильона, установлена большая площадка для детских игр, находя-

ющаяся в ведении местного благотворительного общества "Благо детей", где детскими играми и физическим развитием детей руководят специалисты. При площадке есть гимнастические приспособления. Также расположенная на самом берегу тенистая площадка. В центре города находится кинематограф.

К концу бульвара примыкает тенистый парк "Марьино Роца" и фруктовый сад, где за дешевую плату иметь можно фрукты и ягоды. Имеется также виноградник.

На бульваре с 15 июня по 15 августа ежедневно, кроме пятницы, с 7 до 11-ти часов вечера играет оркестр, музыка, а по пятницам оркестр играет в курзале, где устраиваются танцевальные вечера.

Желающие посещать бульвар вечером платят взрослые по 2 руб., а ученики по 1 руб. за сезон. Дети до 12-летнего возраста от платы освобождаются.

За танцы в курзале платят: взрослые — 20 коп., учащиеся — 10 коп. Дети до 12-летнего возраста не платят.

Желающие кататься на море могут за небольшую плату нанимать лодки, кроме того, иногда устраиваются морские прогулки на паровом катере на маяк и Джарылгачский остров.

Дома в городке большей частью одноэтажные, выстроенные из камня или из калыба (глиняные кирпичи); улицы широкие, прямые, обсаженные деревьями; много площадей.

Лица, приезжающие в Скадовск, нанимают у местных домовладельцев квартиры, комнаты или особняки с необходимыми службами по нижеследующим приблизительным ценам за сезон: квартира в 4—5 комнат — 150—400 руб., в 2—4 комнаты — 100—250 руб., в 1—3 комнаты — 75—150 руб., и 1 комната — 26—75 руб. В конторе курорта имеется список сдающих в наем дач и комнат, а также и справки о ценах.

Почти при каждом домике, во дворе имеется растительность, терраски. В виду того, что при нанимаемых квартирах не всегда имеется достаточное количество обстановки, приезжающим приходится брать дополнительную меблировку на прокат. Идя навстречу в этом отношении приезжающим, Контора курорта открыла склад для отдачи мебели на прокат.

В Скадовске вблизи пристани находится небольшая гостиница с рестораном. Стол можно иметь из ресторана, клуба или домашний. За обед из 2-х блюд платят 15 руб., а из 3-х блюд — 18 руб. в месяц.

Поселяющиеся на дачах обзаводятся обыкновенно собственной кухней, при чем в лавках и на базаре можно достать все необходимое: фунт мяса 10–18 коп., кварта молока 12–14 коп., фунт хорошего масла 40–60 коп., десяток яиц 25–30 коп. и т.д.

В Скадовске имеется обширный огород, который все лето поставляет на базар отличную зелень и овощи по очень умеренным ценам.

Хлеб имеется всегда свежий и хорошо выпеченный в булочных и кондитерских.

Вода для питья и хозяйственных надобностей употребляется артезианская, получаемая с глубины 50 сажень и отличается прекрасными качествами, температура 12°.

Для желающих купаться имеется 5 купален: мужская, женская, 2 детских (для мальчиков и девочек) и общая. Купальни устанавливаются на двух глубинах, специально для взрослых и для детей. В общей купальне купание бесплатное, а в остальных – по следующей таксе: для взрослых 5 коп., для детей до 12-летнего возраста – 2 коп.

Сезон купанья продолжается с 1 мая по 15 сентября. Заведение теплых морских ванн состоит из 14 номеров и предназначено для пользования теплыми морскими, рапными, углекислыми и лекарственными ваннами. Каждый номер снабжен чугунно-эмалированной ванной, куда проведена холодная и горячая вода.

Ванное заведение в течение сезона открывается ежедневно от 7 часов утра и до 2–3 часов пополудни. Ванны разделены на 2 класса: I-й и II-й класс. За обыкновенную ванну платят в I классе – 35 коп., а во II классе – 25 коп. За рассольную (соль местная) в I классе – 50 коп., а во II классе – 40 коп. За пользование бельем взимается: за простыню – 5 коп., за полотенце – 3 коп.

В городе имеется: земская больница, лазарет пограничной стражи, зубоврачебный кабинет, два врача, 3 акушерки, две массажистки, аптека и 2 аптекарских склада.

По Сергеевской улице, в центре города, имеются лавки: мануфактурная, галантерейная, бакалейная, посудная, писчебумажная, книжная, парикмахерская и т.д.

На Набережной, против паровой пристани, находится почтово-телеграфная контора: приход и отход почты 5 раз в неделю. Есть международный телеграф”.

“Контора курорта находится на Набережной, против моста ведущего въ купальни и ванное отделение. В конторе продаются билеты в купальни, ванное заведение, сезонные для слушанья музыки, сдается мебель на прокат, здесь можно получить всевозможные справки и разъяснения”.

Підсумовується ця інформація так:

“Скадовск, как обладающий нижеследующими преимуществами:

а) девственной, незагрязненной почвой и отсутствием болот;

б) высокой температурой воздуха (в летнее время в среднем 20° по Реомюру), чистого и прозрачного, а также яркостью солнечного света, преобладанием в летнее время южных и западных воздушных течений, приносящих с собою влагу;

в) высокой температурой морской воды (в среднем пять месяцев с мая по сентябрь включительно около 18° по Реомюру, а у самого берега, где устроены детские купальни, температура еще выше и отсутствие резких колебаний в температуре воды и сильных волнений, а также большим процентом содержания йодистых, бромистых солей и поваренной соли, благодаря Джарылгачской косе, отделяющей и защищающей Скадовскую бухту от открытого моря ;

– является чрезвычайно подходящим курортом при вышеуказанных заболеваниях, особенно при золотухе, рахитических и слабых детей.

Из года в год возрастающая цифра приезжающих и рост самого городка доказывает это блестящим образом”.

В 1917 р. довідник “Оздоровительные местности России” детально розповідав про позитивні особливості Скадовського курорту і вказував, що тут є, окрім іншого, ванний заклад з 14 номерами і готель на 15 номерів.

Використання Скадовського курорту в лікувально-оздоровчих цілях в період національно-визвольних змагань і громадянської війни (1917–1920 рр.), а також в перші роки радянської влади ще детально не вивчено. Відомо лише про деякі епізоди в цей час. Так, в 1921 р. в Скадовськ з Миколаєва прибула спеціальна санаторно-курортна комісія, яка вивчала можливості лікування і відпочинку на курорті. Тоді ж в колишньому панському курортному маєтку відкрився будинок відпочинку. Першими відпочиваючими були 1100 дітей шахтарів з Донбасу і робітників підприємств Миколаєва.

Систематичні відомості про курортну діяльність в Скадовську маємо з 1927 р. Так, відомо, що в 1927 р. залишки курортного комплексу, який до 1917 р. належав пану Скадовському, владними органами було передано Херсонському окружному відділу охорони здоров'я. В грудні 1930 р. Народний комісаріат здоров'я УРСР своєю постановою оголосив місто Скадовськ та його околиці курортом республіканського значення в межах значної прибережної частини і передав його у відання Української курортної управи.

Постановою Ради Народних Комісарів УРСР від 11 жовтня 1939 р. № 1376 Скадовськ було визнано курортом республіканського значення. Враховуючи наявні природно-кліматичні умови, йому було надано профіль дитячого курорту для лікування дітей хворих кістковим туберкульозом.

Виконком Херсонської обласної Ради депутатів трудящих рішенням № 1815 від 6 грудня 1949 р. встановив межі округу і зон санітарної охорони курорту Скадовськ, а виконком Скадовської районної Ради послідовним рішенням затвердив відповідні заходи санітарного режиму курорту.

В 60-і роки минулого століття на Півдні України почалось освоєння нових курортних зон та інтенсивне будівництво в них різними міністерствами та відомствами оздоровчих закладів (баз відпочинку, піонерських таборів тощо). Цей процес відбувався і на Чорноморському узбережжі Херсонщини. З метою впорядкування цього здебільш хаотичного процесу постановою Ради Міністрів УРСР від 20 березня 1969 р. № 197 була встановлена так звана Скадовська медична зона. Вона включала в себе узбережжя Чорного моря від Перекопської затоки на сході до Тендровської коси на заході, з Джарилгацькою затокою і самим островом Джарилгач. До складу Скадовської зони входили такі підзони (із заходу на схід): Залізний Порт, Більшовик, Лазурне (Новоолексіївка), Красне, Скадовськ, Роздольне, Хорли, Приморське і острів Джарилгач.

У 70-і роки майже всі ці підзони сформувались у значні оздоровчі комплекси. Але в ті ж 70-і роки проявилась і серйозна екологічна проблема в цьому районі. Внаслідок інтенсивного розвитку рисівництва на Півдні Херсонщини в Джарилгацьку затоку по 50 каналам стали поступати скидні іригаційні води з рисових систем радгоспів Скадовського району загальним обсягом більше 50 млн. м³ прісної води, яка мала в своєму складі значну кількість частинок ґрунту, залишки доб-

рив та ядохімікатів. Це заболочувало прибережні території, замулювало піщані ґрунти акваторій затоки, забруднювало морську воду. Використання курортного ресурсу регіону виявилось під загрозою.

В середині 70-років в Скадовській медичній зоні функціонувало 59 сезонних закладів відпочинку і один санаторій. Загальна місткість їх складала 14150 місць. Тільки в межах Скадовського адміністративного району в оздоровчих закладах відпочивало 57 тис. чол. Влітку в регіон приїжджала також велика кількість неорганізованих відпочиваючих – до 70 тис.чол. в сезон. Популярність Скадовської медичної зони, незважаючи на екологічні негаразди, зростала, діючі заклади були переповнені, кількість неорганізованих відпочиваючих зростала, в окремі роки сягаючи 130–150 тис.чол. (підрахунки робились за розходом хліба в торгівельній мережі).

В зв'язку із зростаючою популярністю Скадовської медичної зони і виникаючими проблемами, цей регіон став інтенсивно вивчатись різними спеціалістами з метою пошуків заходів по найбільш раціональному використанню курортного ресурсу і вирішенню санітарно-екологічних проблем.

В липні 1974 р. Рада Міністрів УРСР прийняла постанову № 357 “Про першочергові заходи по раціональному використанню території Скадовської медичної зони”.

В квітні-травні 1977 р. спеціалісти Інституту біології південних морів АН УРСР з борту науково-дослідного судна “Міклухо-Маклай” провели комплексні гідробіологічні і гідрологічні дослідження на північно-західному шельфі Чорного моря. Президія Академії наук подала Раді Міністрів республіки доповідну записку з пропозиціями щодо екологічного захисту Скадовської оздоровчої зони.

Враховуючи інтенсивний розвиток нових курортно-оздоровчих комплексів спеціалістами Міністерства охорони здоров'я республіки та курортного відомства профспілок на основі наукового аналізу кліматичних та природних лікувальних факторів в Скадовській медичній зоні рекомендувалась профілізація в такому напрямку:

- а) підзона Устричне – переважно відпочинок для дорослих – будинки відпочинку, пансіонати, готелі, мотелі, кемпінги, турбази, молодіжно-спортивні табори;
- б) підзона Лазурне – лікування та відпочинок дітей – бальнео-кліматичні та грязьові санаторії, піонерські табори санаторного та загального типу, пансіонати для батьків з дітьми;

в) підзона Роздольне – також переважно лікування та відпочинок дітей.

Згідно кваліфікованих рекомендацій найбільш доцільно лікування тут слід було б вести при наступних захворюваннях: хронічні неспецифічні захворювання верхніх дихальних шляхів, тонзиліти, ринофарингіти, ларингіти, бронхіти, бронхоаденіти, доброякісні анемії (малокрів'я), неврастенії, ревматизм в неактивній формі, захворювання опорно-рухового апарату, деформації хребта тощо. Це була медична стратегія регіону на перспективу.

Одночасно в регіоні проводились певні роботи по впорядкуванню курортних поселень. В Скадовську, Красному, Лазурному і Залізному Порту були споруджені каналізаційні системи з очисними спорудами. Поряд з тим приймалися різні рішення, розроблялись заходи, але вони в більшості своїй залишались декларативними і не стільки вирішували наростаючі санітарно-екологічні проблеми, скільки імітували це. В результаті положення наближалось до катастрофічного і це змусило громадськість бити на сполох. В решті-решт в 1989 р. Міністерства охорони здоров'я та екології авторитетно заявили про соціально-економічну та екологічну недоцільність подальшого вирощування рису у великих обсягах в межах Скадовської медичної зони і про заборону вирощування рису за існуючими на той час технологіями (з інтенсивним застосуванням сильнодіючих пестицидів та скиданням іригаційних вод у затоку). Завдяки цьому, а також в умовах загальної економічної кризи значно зменшились площі рисосівозмін, було посилено контроль за скиданням поливної води, припиненню застосування пестицидів. В результаті деградація гідрогеологічних, гідрохімічних та гідробіологічних властивостей Джарилгацької затоки припинилась, а курортні властивості оздоровчої зони в останні роки відновились майже до первісних. Це дало можливість сподіватись на нове відродження унікальних курортних перспектив Скадовського регіону.

Ще в квітні 1963 р., у журналу “Строительство й архитектура”, № 7, йшлося про реконструкцію міста Скадовська як районного центру і курорту союзно-республіканського значення, а у 1965 році складено проект генерального плану-реконструкції міста, де було передбачене чітке зонування курортної зони. Скадовськ за класифікацією було віднесено до третьої групи малих курортних міст.

В 1974 р. Одеським науково-дослідним інститутом курортології Мінздраву УРСР проведено дослідження Скадовської рекреаційної

зони. Завдяки мілководдю морського узбережжя, доброму прогріванню і високій мінералізації морської води, унікальному поєднанню степового і морського повітря, насиченого фітонцидами, озоном, бромом, йодом, великій кількості сонячних днів та інших факторів науковцями інституту підтверджено високу цінність Скадовського курорту перш за все для лікування і оздоровлення дітей.

В травні 1998 р. Кабінет Міністрів України прийняв постанову, якою затвердив “Положення про санітарну охорону Скадовської медичної зони в межах Скадовського району”. На виконання цієї постанови Херсонська обласна державна адміністрація затвердила план санітарно-оздоровчих заходів по округу і зонах санітарної охорони Скадовської медичної зони на 1998–2005 роки. Поступово курортні пріоритети на Скадовщині стають переважаючими.

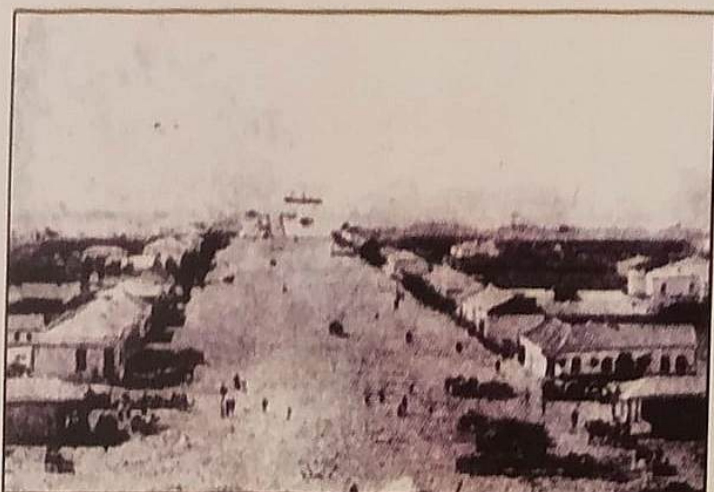
Верховна Рада України, заслухавши Кабінет Міністрів про підсумки проведення оздоровлення дітей влітку 2003 р. та заходи щодо організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2004 р., постановою від 18 березня 2004 р. доручила Кабінету Міністрів внести до Верховної Ради пропозиції щодо визначення Скадовської оздоровчої зони дитячим курортом державного значення.

В теперішній час на території цієї зони розташовано 80 оздоровчих закладів на 20 тис. місць. Протягом літнього оздоровчого сезону в них оздоровлюється понад 80 тис. осіб, з них майже 50 тис. дітей. З усіх закладів санаторій для дітей з батьками “Скадовськ” має акредитаційний сертифікат вищої категорії і 5 закладів мають ліцензію на здійснення медичної практики (санаторій для дітей з батьками “Скадовськ”, дитячий оздоровчо-реабілітаційний комплекс “Таврія” в Скадовську, пансіонати з лікуванням “Хвиля” і “Південний” та санаторно-оздоровчий комплекс “Гілея” в Лазурному).

Провідними закладами курортної зони є:

- санаторій для дітей з батьками “Скадовськ” на 694 місця ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”. Він знаходиться на території колишнього курорту пана Скадовського і є його наступником, пройшовши послідовно історичний шлях приватного курортного закладу, дитячого будинку відпочинку, дитячого санаторію, будинку відпочинку сімейного типу, пансіонату відпочинку і пансіонату з лікуванням (детально про санаторій – далі);
- дитячий оздоровчо-реабілітаційний комплекс “Таврія” Херсонської обласної ради на 300 місць. Розташований на території колишнього

З ІСТОРІЇ СКАДОВСЬКА

Дореволюційний Скадовськ

Гавань старого Скадовська

Скадовськ – дитячий курорт. 1935 р.

Бульвар на узбережжі Скадовська

Фонтан та квітники старого Скадовська

САНАТОРІЙ "СКАДОВСЬК"

Спелеотерапія

Світлолікування, тубус-кварц

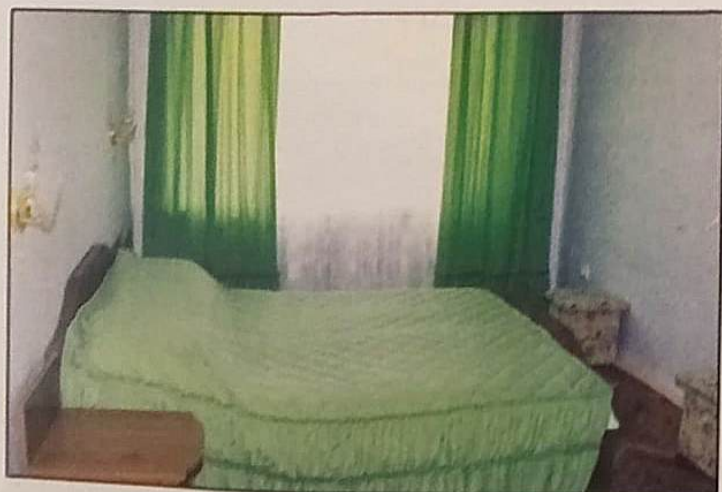
САНАТОРІЙ "СКАДОВСЬК"

Санаторій для дітей з батьками "Скадовськ". Корпус

Парк відпочинку біля санаторія

Санаторій для дітей з батьками "Скадовськ". Кімнати з усіма зручностями

 СКАДОВСЬК СЬОГОДНІ

САНАТОРІЙ "СКАДОВСЬК"

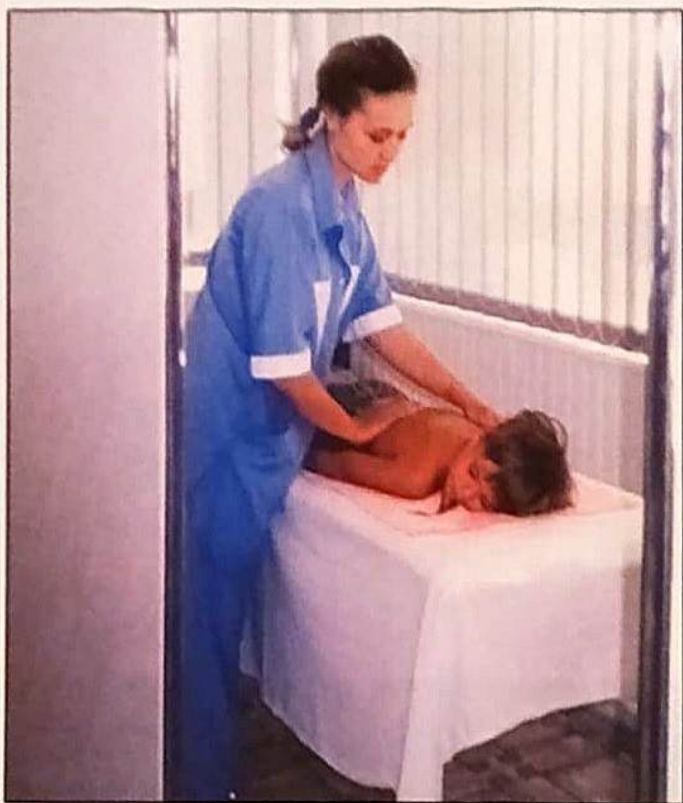
Їдальня

Фітобар

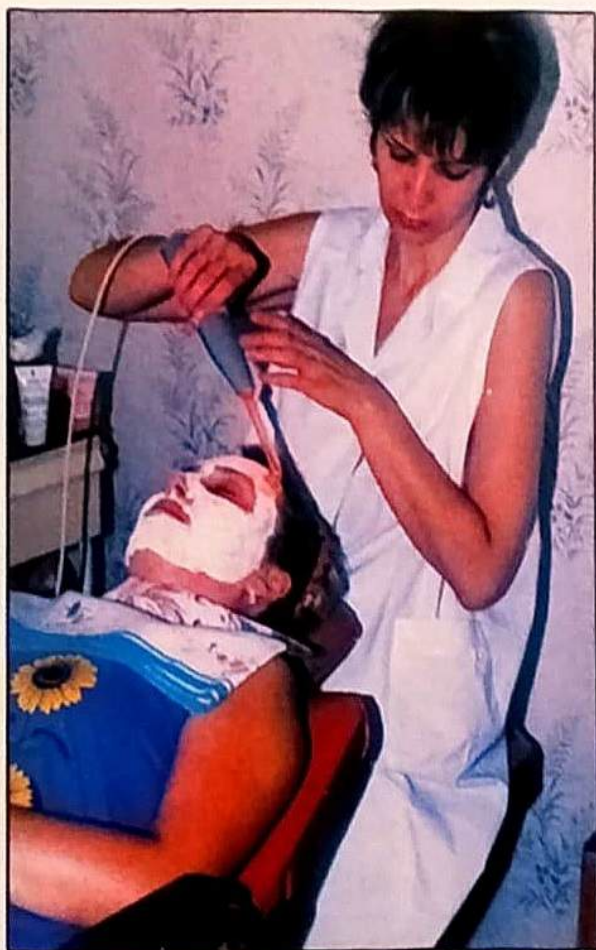
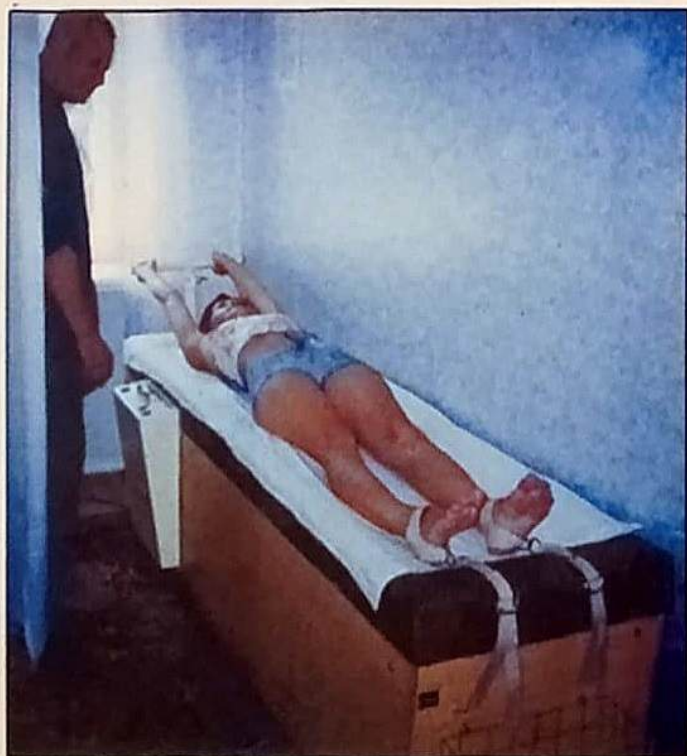
Дитячий майданчик

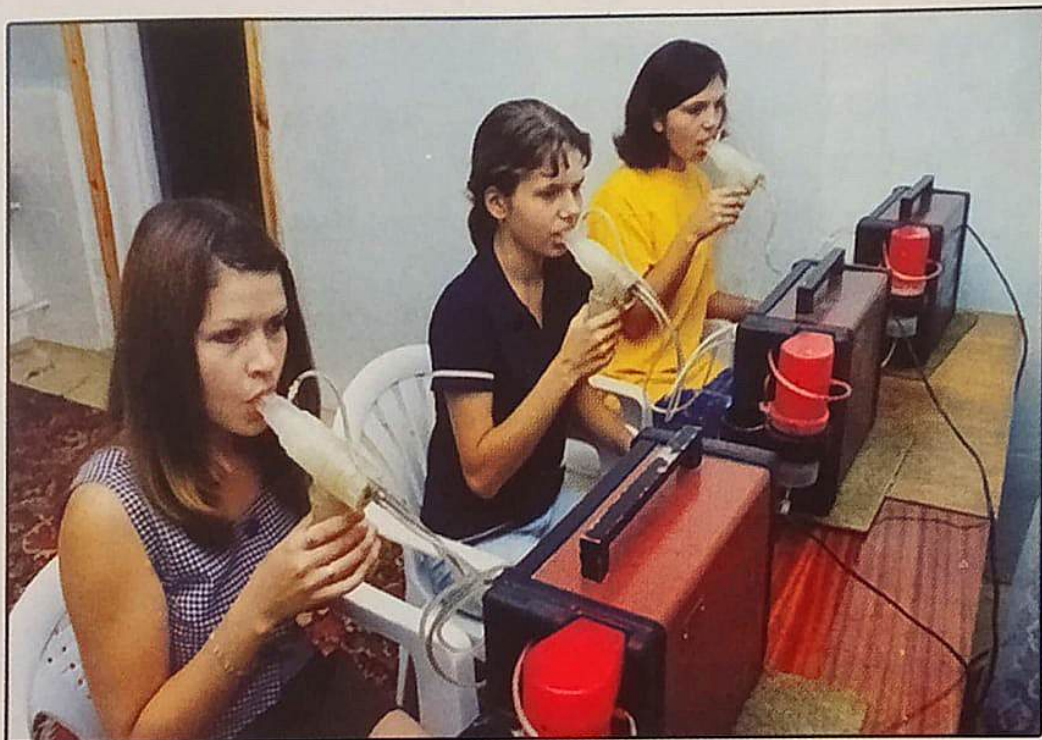

Масажний кабінет

Масаж "Релакс"

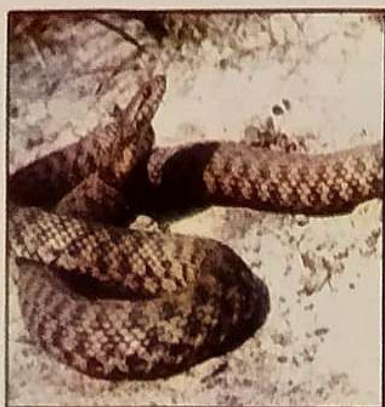
Косметичний кабінет

Кабінет інгаляції

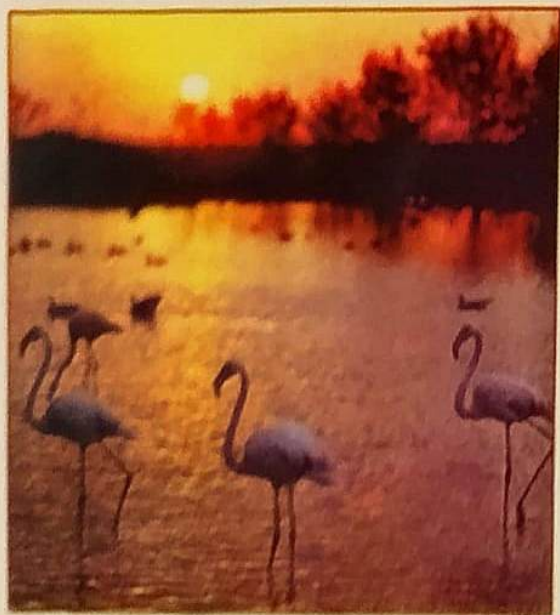
ПРИРОДА НАШОГО КРАЮ

ЧОРНОМОРСЬКИЙ БІОСФЕРНИЙ ЗАПОВІДНИК
Національної Академії Наук України

ОСТРІВ ДЖАРИЛГАЧ

Всесвітньовідомий заповідник **АСКАНІЯ НОВА**

фруктового саду курорту. Окрім сучасних спальних корпусів на території комплексу розташовані паркова зона з дитячими і спортивними майданчиками, автостоянка, адмінкорпус, в якому розташовані: зал для проведення масових заходів на 300 місць, кімнати для творчості і навчання дітей, медичні кабінети, діють ванне відділення та кабінети фітотерапії і масажу;

- санаторно-оздоровчий комплекс "Гілея" на 600 місць Національної Академії Наук України в селищі Лазурному. Комплекс має 5 сучасних корпусів і 23 дерев'яних будиночки. Є їдальня на 400 місць, бібліотека, кінотеатр, відеозал, перукарня, тренажерний зал та автостоянка. Лікування здійснюється в медичному центрі, що складається із фізіотерапевтичного, масажного, психотерапевтичного, стоматологічного, косметичного та інших кабінетів.

САНАТОРІЙ ДЛЯ ДІТЕЙ З БАТЬКАМИ “СКАДОВСЬК”

На самому березі моря, у зоні розкішного приморського парку, який створює особливий затишок, розташований санаторій для дітей з батьками “Скадовськ”. Як медичний заклад санаторій акредитовано в системі Міністерства охорони здоров’я України, йому присвоєна вища акредитаційна категорія, має ліцензію щодо медичної діяльності. Щорічно в санаторії лікується та відпочиває до 5 тис. людей, з них 60–70 % – діти. За спеціальними методиками в оздоровниці лікуються потерпілі від наслідків катастрофи на Чорнобильській АЕС та їх діти.

Історію свою санаторій для дітей з батьками “Скадовськ” веде ще з часів заснування курорту С. Б. Скадовським. І знаходиться він на території того первісного курорту, збереглося навіть кілька будівель давніх часів.

В травні 1921 р. відбулося об’єднане засідання президії Скадовського міськвиконкому, де на порядку денному під номером 1 було питання “Про організацію курорту-санаторію в місті Скадовську” (архівні документи надані державним архівом Херсонської області). Можна вважати, що з цього часу розпочало свою безпосередню діяльність як санаторно-курортний заклад нині дочірнє підприємство ЗАТ “Укрпроф-оздоровниця” “Санаторій для дітей з батьками “Скадовськ”.

Вже влітку 1921 року перші відпочиваючі прибули в оздоровницю. Це були 1100 дітей шахтарів Донбасу і робітників м. Миколаєва. Почали діяти морські ванни, які обслуговували щодня по 50–60 хворих. Саме місто Скадовськ також почало розвиватися і як курорт.

В 1927 р. на базі переданого Херсонському окружному відділу охорони здоров'я курортного житлового фонду було організовано дитячий будинок відпочинку.

Після ліквідації в Україні округів як адміністративних структур в 1931 р. будинок відпочинку було передано Курортному управлінню Наркомату охорони здоров'я УРСР, яке в тому ж році на базі отриманого дитячого будинку відпочинку організувало комплекс з таких закладів: 1) дитячий сезонний соматичний санаторій на 250 ліжок; 2) сезонний пансіонат для дорослих на 80 чол. і 3) курортну поліклініку з клімато-грязефізіотерапією. Таким чином, в 30-і роки створений комплекс діяв як загальнооздоровчий сезонний санаторій для матерів і їх дітей.

В 1939 р. дитячий загальнооздоровчий санаторій було реорганізовано в дитячий кістково-туберкульозний санаторій на 250 ліжок. Хворі діти розміщувались в 10 одно- і двоповерхових будинках. Санаторій займав територію площею 16 га і являв собою парк вздовж моря. Зі сходу до нього прилягав міський парк, а в західній частині територію парка-оздоровниці продовжував власний фруктовий сад площею 13 га. Санаторій також мав допоміжне сільське господарство з фермою і полями, які займали більше 850 га. Для завезення і вивезення хворих дітей, переважно за маршрутом Скадовськ – Гола Пристань, санаторій мав 3 автобуси. Санаторій діяв до серпня 1941 р., коли Скадовськ було окуповано німецько-фашистськими загарбниками.

В 1944 р., після звільнення Скадовська від окупантів, санаторій, який в роки війни зазнав значних втрат, було передано Херсонському обласному відділу охорони здоров'я. Частину приміщень було відновлено і у вересні 1945 р. кістково-туберкульозний санаторій почав діяти, прийнявши 30 хворих дітей. В 1946 р. в санаторії на лікуванні знаходилося 50 дітей. З січня 1947 р. санаторій знову перейшов до Курортного управління Міністерства охорони здоров'я республіки, кількість ліжок в ньому збільшилось до 150. В санаторії лікувались діти віком від 4-х до 18-ти років із захворюваннями на туберкульоз кісток і суглобів кінцівок та хребта без тяжких інтоксикацій і ускладнень.

В зв'язку із значним зниженням захворюваності на туберкульоз санаторій в 1959 р. було ліквідовано, а на його місці утворено будинок відпочинку для дорослих.

В 1960 р. Рада Міністрів СРСР прийняла постанову про передачу будинків відпочинку і санаторіїв системи охорони здоров'я профспілкам. В Україні була створена Українська республіканська рада по

управлінню курортами профспілок, а також територіальні ради на місцях. Скадовський будинок відпочинку увійшов до складу Одеської територіальної ради по управлінню курортами профспілок. В 1971 р. профспілкові оздоровниці Миколаївської і Херсонської областей були виділені з Одеської ради і підпорядковані утвореній Миколаївській територіальній раді по управлінню курортами профспілок.

Будинок відпочинку став розбудовуватись сучасними корпусами. З 1977 р. він став закладом для сімейного відпочинку – для батьків з дітьми.

В грудні 1991 р. на базі системи курортів профспілок було утворене закрите акціонерне товариство лікувально-оздоровчих закладів профспілок України – ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”. Будинок відпочинку “Скадовськ” став філією Миколаївського відділення ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”.

1997 року будинок відпочинку був перепрофільований у пансіонат з лікуванням “Скадовськ”. Цьому передувала велика робота по поліпшенню умов проживання, відпочинку та проведення дозвілля відпочиваючих, благоустрою оздоровчого закладу. Зокрема, реконструйовано один із спальних корпусів в номери з підвищеною комфортністю, газифіковано котельню, огорожено територію, влаштовано дитячі майданчики, переобладнано склад під пральню, збудовано тенісний корт, оранжерею, автостоянку на 60 місць, бар, проведено благоустрій території, багато інших робіт для поліпшення умов відпочиваючим відповідно до сучасних вимог.

В зв’язку з тим, що багато відпочиваючих, як дорослих, так і дітей, особливо потерпілих від Чорнобильської катастрофи, потребували лікування, все більше уваги стало приділятися медичній роботі.

В 2003 р. пансіонат з лікуванням “Скадовськ” набув статусу лікувального закладу і був реорганізований в санаторій для дітей з батьками. В оздоровниці створена міцна медична база: організовано медичне відділення, обладнане сучасною лікувально-діагностичною апаратурою, відкрита і акредитована клініко-біохімічна лабораторія, обладнано зал лікувальної фізкультури найсучаснішими тренажерами та спортінвентарем та інше. Санаторій розширив більше ніж до 50 видів кількості медичних послуг.

Отже, санаторій “Скадовськ”, пройшовши свій трудовий шлях від приватного курорту, через дитячий будинок відпочинку, загальнооздоровчий санаторій для матерів і дітей, дитячий кістково-туберкуль-

озний санаторій, будинок відпочинку для сімейних, пансіонат з лікуванням, нарешті став сучасною оздоровницею для лікування дорослих та дітей. І сьогодні він є провідним санаторно-курортним закладом не тільки в Скадовську, а й у всій Скадовській медичній курортній зоні, відомим далеко за межами України.

Медичний профіль санаторію – лікування дорослих та дітей із захворюваннями органів дихання неспецифічної етіології і периферичної нервової системи.

Відпочиваючі розміщуються в сучасних спальних корпусах, в кімнатах на 2–3 місця, є двокімнатні номери типу “люкс”. В 2-х просторах їдальнях 4-х разове харчування з меню на замовлення для дорослих і дітей. Є кіноконцертний зал, бібліотека, танцмайданчик, дитячі ігрові кімнати, спортивний та ігровий майданчики, тенісний корт, комп’ютерний і більярдний зали, фітобар і косметичний кабінет, перукарня, аптека, автостоянка.

Територія санаторію – чудова зона для відпочинку. Це добре впорядкований парк з тінистими алеями, зеленими газонами, різноманітним квітів, затишними куточками для усамітнення. Прилягає вона безпосередньо до просторого піщаного пляжу, обладнаного по сучасному, де є прокат гідровелосипедів, водні атракціони тощо.

Санаторій функціонує сезонно, з травня по жовтень, термін перебування – 12–24 дні.

Всі відпочиваючі, які прибувають в оздоровницю, відповідно до показань обстежуються в кабінеті функціональної діагностики. Кабінет обладнаний діагностичним устаткуванням у відповідності з профілем санаторію, в тому числі сучасним діагностичним комп’ютерним комплексом “Сфера”. В ньому проводяться інструментальні обстеження серцево-судинної системи (електрокардіографія з 12 відведень), функції дихання (спірографія), комп’ютерна діагностика по Накатані.

Функціонує клініко-діагностична лабораторія, акредитована на право проведення вимірювальних досліджень по забезпеченню охорони здоров’я. Очолює клініко-біохімічну лабораторію лікар-лаборант Буднік Олена Миколаївна. Лабораторія достатньою обладнана лабораторною апаратурою, посудом, реактивами. Персонал лабораторії має відповідну професійну підготовку, кваліфікацію та досвід в проведенні досліджень у встановленій області акредитації. В лабораторії використовується більше 20 методик, в тому числі 21 уніфікована, клінічних, біохімічних та імунологічних досліджень.

В санаторію впроваджено біля 30 лікувальних процедур використання природних та преформованих фізичних чинників. Використовуються в основному природні цілющі фактори і перш за все – кліматичні: повітря (аеротерапія), сонце (геліотерапія), море (таласотерапія). Купання (Джарилгацька затока Чорного моря) в комплексі з аеротерапією і сонячним опроміненням активно діють на організм дітей та дорослих. Вони сприяють тренуванню механізмів терморегуляції, позитивно впливають на обмін речовин, нервову, ендокринну, серцево-судинну та дихальну системи організму.

В комплексі з кліматолікуванням застосовується фізіотерапія, зокрема електростимуляція, теплові процедури (озокерито-парафінні аплікації), електрогрязелікування, магнітотерапія, лазеротерапія, електроаерозольотерапія, спелеотерапія, фітотерапія, надаються медико-косметичні послуги. Впроваджені такі методи лікування як синглетно-киснева терапія при захворюваннях органів дихання, ендоназальний електрофорез з хлористим кальцієм для лікування алергічного риніту та аденоїдиту та інше.

Функціонує масажний кабінет на 5 кушеток, який відповідає всім чинним вимогам щодо таких кабінетів. Кабінет обладнаний новими масажними кушетками, шафами, необхідними масажними приладами, автоматизованим масажером “Релакс”.

В кабінеті впроваджені сучасні методики лікування масажем. Так, окрім звичайного масажу, проводиться загальний гідролазерний масаж та стоматологічний гідролазерний масаж для лікування парадонтозу, масаж із застосуванням лікувальних олій та інше.

Добре розвинена медична база і висококваліфікований персонал дозволяють успішно лікувати як захворювання встановленого для санаторію профілю, так і багатьох супутніх захворювань (серцево-судинних, ендокринних, обміну речовин, шкіри та інш.).

Лікування в санаторію базується на стандартах діагностики та санаторно-курортного лікування, розроблених фахівцями-курортологами і затвердженими Міністерством охорони здоров’я України, що значно впливає на підвищення ефективності лікування та оздоровлення. Санаторій тісно співпрацює з Українським науково-дослідним інститутом дитячої курортології та фізіотерапії МОЗ України, що в Євпаторії.

В санаторії працюють кваліфіковані лікарі – педіатри, терапевти, стоматолог, отоларинголог, невропатолог, та підготовлені по фаху се-

редні медичні працівники. Всі медичні працівники атестовані і мають кваліфікаційні категорії.

Вже багато років радо зустрічає відпочиваючих медичний регістратор санаторію Височенко Ніна Михайлівна, завжди уважна і готова допомогти в разі необхідності.

Медичне відділення для хворих з захворюванням органів дихання № 1 очолює лікар-педіатр Харченко Анатолій Степанович – ветеран оздоровниці, адже почав він свою курортну діяльність ще в 1988 році у будинку відпочинку “Скадовськ”. Медичне відділення для хворих із захворюваннями органів дихання № 2 очолює Дячкова Наталія Григорівна, лікар-терапевт вищої категорії. Це висококваліфікований спеціаліст, справжній фахівець своєї справи, яку цінують та поважають як пацієнти, так і співробітники. У своїй практиці Наталія Григорівна використовує всі можливі методи лікування, що значно впливає на ефективність санаторно-курортного лікування.

За плечима завідувачок неврологічним відділенням Маняк Олени Юріївни 25 років трудового стажу лікаря-невропатолога. Це шанована людина, спеціаліст своєї справи з великої букви, яка постійно отримує слова вдячності від своїх пацієнтів. Комплекс лікування хворих із захворюваннями нервової системи включає широке коло заходів: санаторний режим, кліматотерапію, ранкову гігієнічну гімнастику, морські купання, лікувальну фізкультуру, фізіотерапевтичні процедури, при необхідності медикаментозне лікування та інше.

Стоматологічне відділення очолює лікар-стоматолог Москаленко Ганна Олександрівна, яка працює за фахом понад 30 років. Пацієнтам у відділенні надаються всі необхідні стоматологічні послуги, проводиться, зокрема, гідролазерне зрошення ясен.

В санаторії працює більше 20 осіб середнього медичного персоналу. Очолює службу цієї категорії персоналу головна медична сестра Коробіхіна Валентина Миколаївна, яка працює в оздоровниці з 1983 року. Спеціаліст вищої категорії, вмілий організатор, розсудлива, турботлива жінка, яка завжди дасть пораду, готова прийти на допомогу в кожну хвилину.

У всіх відділеннях працюють медичні сестри. Кожна із них на своєму місці, кожна добросовісно виконує свої обов'язки, із розумінням і чуйністю відноситься до кожного пацієнта.

На території санаторію знаходяться дві їдальні на 840 посадочних місць. Обслуговує харчоблоки колектив із фахівців високої кваліфі-

кації, очолює працівників їдальні – майстер-кухар Гаврилова Катерина Григорівна. Уміють працівники їдальні готувати різноманітні смачні та багаті за змістом страви. За правильним приготуванням дієтичних страв, різноманітністю та багатим вибором страв пильнує Мойсюк Тетяна Анатоліївна, медична сестра з дієтичного харчування. Вона ж здійснює контроль за якістю приготування всіх страв, дотриманням санітарно-гігієнічних вимог у їдальні. Допомагають оздоровниці в організації харчування громадські структури – рада по харчуванню та бракеражна комісія.

Слід зазначити, що в санаторію лікуються та відпочивають діти батьків, які постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи, та із населених пунктів, розташованих на територіях радіоактивного забруднення. Принципи їх харчування направлені на зниження і виведення радіонуклідів із організму, зменшення їх накопичення. Для цього в раціон введено велика кількість фруктів, овочів, які складаються із необхідних харчових волокон, клітчатки, пектину.

Багатий та щедрий Таврійський край на продукти харчування. Полуниці, абрикоси, персики, дині, кавуни, виноград, яблука, різноманітні овочі, мед, морська риба та інші морепродукти, тверді сири, кисломолочні продукти та інші дари цього краю в достатній кількості використовуються в харчових раціонах хворих та відпочиваючих.

Команду бухгалтерських працівників санаторію очолює головний бухгалтер, грамотний спеціаліст та чудова жінка – Куц Наталія Володимирівна. А команда ця – Найденко Алла Григорівна, Саврадим Валентина Василівна, Степова Марина Олександрівна, Чернуха Алла Вікторівна. І, мабуть, багато в чому дякуючи цій команді санаторій “Скадовськ” нагороджено Почесною Грамотою Державної податкової інспекції у Скадовському районі як кращому платнику податків 2002 року за високий рівень податкової культури та сумлінне виконання податкових зобов’язань. Санаторію оголошені Подяка Державної податкової адміністрації у Херсонській області за високий рівень податкової культури та сумлінне виконання протягом 2002 року податкових зобов’язань, Подяка трудовому колективу санаторію від Головного управління Пенсійного фонду України в Херсонській області за вагомий внесок у справу по наповненню бюджету Пенсійного фонду України та сумлінне виконання державних соціальних програм, отримано лист – подяку редакції журналу “Все про бухгалтерський облік”. Все це – доказ високого професійного рівня фінансової служби оздоровниці.

Без сумніву, заслужену нагороду отримав санаторій – Почесну Грамоту одного із переможців Всеукраїнського конкурсу на звання “Кращий роботодавець 2003 року”. З року в рік зростає популярність цього конкурсу і поширюється коло його учасників. Завдяки роботі кадрової служби, де працює спеціаліст 1 категорії Сахарова Лариса Василівна, правильному підбору та вихованню кадрів, зміцненню трудової дисципліни санаторій “Скадовськ” зайняв 2 призове місце на обласному рівні конкурсу.

Щорічно, починаючи з 1998 року, в місті Скадовську, під патронатом Президента України, проходить Всеукраїнський благодійний дитячий фестиваль “Чорноморські ігри”. Активну участь в підготовці міста Скадовська до проведення фестивалю приймає колектив санаторію, за що отримав Подяку Виконавчого комітету Скадовської міської Ради.

У конкурсах, які проводить організаційний комітет “Чорноморських ігор”, приймають активну участь діти, які відпочивають в санаторію. Отримали вони за зайняті в певних номінаціях 1 та 2 місця Дипломи Всеукраїнського дитячого благодійного фестивалю. Велика заслуга в цьому Демешко Ніни Антонівни, завідувача клубу санаторію.

Санаторій “Скадовськ” з кожним роком розвивається, зміцнює свою матеріальну базу, розширює можливості щодо лікування хворих. І це, звичайно, завдяки дружньому, чудовому колективу.

Ціниться робота колективу санаторію на районному та обласному рівнях. У 2001 році колектив оздоровниці нагороджено Дипломом районної державної адміністрації за вагомий внесок в розвиток курортної інфраструктури та економіки району, у 2002 році – Відзнакою районної державної адміністрації та районної Ради народних депутатів за вагомий внесок в розвиток підприємницької діяльності району та меценатську діяльність.

Великий вклад у розвиток оздоровниці вніс Боцман Омелян Сергійович, учасник Великої Вітчизняної війни. Омелян Сергійович працював заступником головного лікаря тубсанаторію, а також на різних посадах в будинку відпочинку понад 40 років. На жаль його уже немає в живих, але залишив про себе пам’ять як про скромну і чуйну людину. Вона залишилась в серцях, хто його знав, та у справах, естафету яких продовжують його наступники.

Великий вклад в розвиток оздоровниці внесли і продовжують це робити ветерани оздоровниці: провідний інженер Шумарін Сергій Володимирович, сестри-господині Костюніна Наталія Степанівна і

Добровольська Ірина Михайлівна, завідувача виробництвом в їдальні Гаврилова Катерина Григорівна, водій Чернацький Олексій Олексійович, кухар Котясь Ганна Олексіївна, робітник зеленого господарства Антоніаді Людмила Євгеніївна та інші.

Віддають шану в санаторії ветеранам праці Височенко Олені Миколаївні, Садовській Ганні Іванівні, Тисленку Івану Дмитровичу, Коробко Валентині Пантеліївні, Загуменній Тетяні Федорівні, Муковозовій Людмилі Серафимівні, Тищенко Михайлу Степановичу, які гідно працювали в оздоровниці, а зараз знаходяться на заслуженому відпочинку.

Все, про що йшлося в нашій розповіді, допомагає професійно рости оздоровниці, займати гідно місце серед подібних оздоровчих закладів.

Курорт Скадовськ взагалі і санаторій “Скадовськ” зокрема широко відомі і популярні, особливо серед батьків з дітьми, як в Україні, так і далеко за її межами.

Приїздить в санаторій “Скадовськ” – і Вам захочеться побувати тут знову.

ТУРИСТИЧНІ ПРИНАДИ

Перебуваючи в Скадовську Ви маєте можливість побувати в цікавих місцях.

За 90 км знаходиться Херсон. Це обласний центр, великий промисловий, сільськогосподарський та культурний центр Півдня України. Ініціатором будівництва міста, що постало в степу на березі Дніпра в 1778 р. був видатний політичний і військовий діяч Російської імперії князь Г. О. Потьомкін. Керівником будівництва Херсонської фортеці являвся І. І. Ганнібал – дід О. С. Пушкіна. Організаторами Чорноморського флоту, що починався в Херсоні, а невдовзі перебазувався у Миколаїв, були М. С. Мордвинов та Ф. Ю. Ушаков. Тут побували також О. В. Суворов і основоположник вітчизняної епідеміології Данило Самойлович.

В 1803 р. місто стало центром губернії, яка відігривала важливу роль у розвитку економічних зв'язків з Європою. Херсонська губернія здавна відома своїми промисловими, сільськогосподарськими здобутками, своєрідним рішенням соціальних і гуманітарних питань. Так, наприклад, найцікавішого і повчального досвіду для нашого часу в губернії набули розвиток земської, фабрично-заводської і страхової медицини, медичного страхування. В Херсоні закінчив свою діяльність всесвітньо відомий англійський лікар, гуманіст та громадський діяч Джон Говард.

Славу та культуру Херсону творили також Л. А. Василевська (Дніпрова Чайка), Б. Л. Лавреньов, М. Л. Кропивницький, М. С. Щепкін, Коста Хетагуров, І. К. Пачосський, В. І. Гошкевич,

М. П. Мусоргський, М. К. Заньковецька, А. А. Шовкуненко, Ю. В. Шумський та багато інших.

Сьогодні Херсон – сучасне красиве і розвинене місто, де багато цікавих пам'ятних та історичних місць, діють відомі музеї, бібліотеки, театри.

В центрі степової Таврії знаходиться Асканія Нова.

Це, перш за все, асканійський зоопарк – акліматизаційний центр диких тварин що виник наприкінці XIX століття, коли в безводному степу було викопано колодязі, утворено штучні ставки, закладено ботанічний парк, у якому зібрано дерева и кущі різних кліматичних зон, завезено звірів і птахів із різних континентів: страусів з Африки, Австралії та Південної Америки, бізонів з Північної Америки, зебу з Індії, фазанів з Китаю, оленів з Далекого Сходу.

В 1828 році російський імператор Миколай I передав німецькому герцогу Фердинанду Ангальт-Кетенському навечно у володіння з правом наслідування 2 значні ділянки землі в Таврії. Одна ділянка біля моря в районі порту Хорли отримала назву “Дух-фіней”, інша – в степовій частині, площею більше 45 тис. десятин, отримала назву “Асканія Нова”. Така назва була вибрана тому, що ангальтські герцоги мали ще й титул “граф Асканській” відповідно до їх минулого володіння в Німеччині. Тут виникла колонія і почалося розведення овець. Але справи йшли невдало і в 1856 р. Дух-фіней і Асканію Нову викупив німецький колоніст, російський підданий пан Фрідріх Фейн. Він був одним з найбільших землевласників на півдні України. Його донька Елізабет вийшла заміж за Іоханна Пфальца, а їх спадкоємці з дозволу царя Олександра II набули прізвище Фальц-Фейн. Вони досить успішно займались вівчарством, розводили велику рогату худобу і коней різних порід, вели землеробство та інші галузі сільського господарства. Всесвітньо відомою Асканію Нову зробив Фрідріх Едуардович Фальц-Фейн (1863–1920). Тут він в 1874–1916 рр. створив зоопарк, де тримав на волі 52 види тварин і 208 видів птахів; в 1885–1902 рр. заклав ландшафтний дендропарк (220 видів листяних та хвойних порід на 28 га) та в 1898 р. організував природничо-історичний музей з багатими зоологічними і археологічними колекціями.

Сьогодні Асканія Нова – це всесвітньо відомий біосферний заповідник, де знаходиться єдина у Європі ділянка типчаково-ковилового степу, а також Державний дендрологічний парк та зоопарк, в якому у вольєрних і напіввільних умовах утримується більше 5 тис. тварин. Тут

діють також Науково-дослідний інститут тваринництва ім. М. Ф. Іванова і спільне українсько-німецьке підприємство “Асканія – Генетик”.

...Уже давно розорано таврійські степи. і тільки тут, в Асканії-Новій, збережено ділянку заповідного континентального цілинного степу з його природним рослинним і тваринним світом

Серед рівного степу ще здалеку видно зелений оазис – ботанічний парк заповідника. Територія парку – 170 гектарів. Парк було закладено наприкінці ХІХ століття відомим українським садівником і паркобудівником В. Владиславським-Падалкою. Протягом десятиріч працею вчених багатьох поколінь у ньому зібрано дерева та кущі з різних країн світу. Яких тільки рослин тут немає! Гостролистий красень середньої смуги – клен, кряжиста кримська сосна, дуб колоноподібний, виходець з Північної Америки – ялівець віргінський, розкидистий велетень – в'яз, гордість північних лісів – ялина.

В парку так вигадливо переплітаються стежки під низькими кронами дерев, що в ньому, як у справжньому природньому лісі, можна заблудитися. Центром художньої композиції парку є ставок.

Пернате царство парку налічує понад п'ятдесят видів. Серед них страуси африканський, ему та нанду, білі та чорні лебеді, фламінго, єгипетські сірі гуси, фазани, орли, вінценосні журавлі, папуги та інші, на ставках стоїть безугавне гелготіння гусей та качок.

У степу пасуться вихідці з Південної Америки – сумирні лами, північноамериканські бізони, африканські ватусі, могутні, з гострими серпоподібними рогами, голубі гну, антилопи канни, зебри, грізні африканські аборигени – чорні кафрські буйволи, які входить у “золоту п'ятірку” тварин Африки (слон, носоріг, буйвол, лев, леопард), майже ручні шотландські поні, коні Пржевальського, туркменські кулани, далекосхідні пляmistі олені, благородні олені, лані, муфлони, косулі та інш.

Відпочиваючі санаторію “Скадовськ” мають нагоду відвідати та відкрити для себе Асканію-Нову – унікальний куточок природи, живу пам'ятку людської доброти та працелюбства, живу скарбницю, яку бережуть і збагачують вчені, працівники заповідника, незважаючи на всілякі негаразди та економічні скрути.

На малозаселеному південно-західному узбережжі Херсонщини знаходиться відомий Чорноморський біосферний заповідник Національної Академії Наук України. Він створений у 1927 р. для охорони птахів під час перельотів, зимівлі та гніздування, а також для збере-

ження і вивчення типових ділянок причорноморських цілинних степів, які zostалися лише на незначних площах Півдня України. Включений ЮНЕСКО до Міжнародної мережі біосферних заповідників. Територія заповідника – понад 87 тис. га. Більшу частину заповідної площі займають водні простори – це мілководна ділянка Тендрівської затоки і однокілометрові смуги навколо прибережних островів і біля заповідних територій суши. Різноманітні природні умови зумовлюють багатство рослинного і тваринного світу. В заповіднику проростає 620 видів рослин, населяє 45 видів ссавців, зустрічається 300 видів птахів, 5 видів рептилій, 5 видів амфібій, більше 40 видів риб, тисячі видів водних і наземних безхребетних. Багато з них є реліктовими і ендемічними, потребують особливої охорони. В заповіднику є цікавий музей природи.

Особливий інтерес представляє флора і фауна лісостепових ділянок. Тут зберігся комплекс рослин і тварин, що є реліктами широколистих лісів, які покривали в давні часи лівобережжя нижнього Дніпра. З реліктовими видами рослин зв'язані багато видів безхребетних тварин – мешканців лісів, луків і різнотравних степів. До них відносяться жук-олень, металева бронзівка, фруктовий усачик, рудий хрущик, дубова мокриця, галатея й інш.

Типовою для лісостепових ділянок є група рослинних асоціацій з перевагою типчака Беккера. Типчак – елемент більшості рослинних угруповань – завдяки своїй невибагливості зустрічається скрізь – на вершинах піщаних дюн (кучугур), серед рівного степу, у подових зниженнях. Разом з типчаком виростають келерія піщана, житняк Лавренко, осока піщана, цмин піщаний і інш. Місцями разом з типчаком виростає в помітній кількості ковила дніпровська – ендемик нижньодніпровських пісків, внесений у свій час в Червону книгу Української РСР.

Птахи – основне багатство заповідника. Тендрівська і Ягорлицька затоки мають міжнародне значення як місця мешкання водно-болотних птахів. Тут у роки зі сприятливим умовами зимівлі зустрічається біля 50 видів птахів водно-болотного комплексу.

Самий численний і характерний для заповідника комплекс водно-болотних птахів включає більш 60 тих, що гніздяться, і близько 190 пролітних видів, зв'язаних з островами, затоками, морським узбережжям, очеретяними заростями.

У різні сезони на заповідній території зустрічаються види птахів, занесених у Червону книгу.

У заповіднику представлені майже усі види плазунів, особливо змій, характерних для Причорномор'я. Із ссавців, що живуть на суші, самими численними і розповсюдженими є їжак, бурозубка звичайна, заєць-русак, нараховується 15 видів гризунів.

З хижаків широко поширені лисиця й енотовидна собака, нечисленний барсук. Прикрасою лісостепових ділянок є плямисті олені, європейська козуля, в останні роки регулярно забігають кабани.

Дійсною перлиною заповідника є невеликі, але щільно заселені птахами острови Тендрівської затоки. Вони – єдине у світі місце масового гніздування чорноголових чайок – “пернатих агрономів”, що харчуються переважно комахами.

Крім чайок і крачок на островах гніздяться сотні качиних. Так багато різних птахів можуть гніздитися на маленьких островах тому, що кожен вид має можливість вибрати свою “екологічну нішу”.

Багатий рослинний і тваринний світ заповідних акваторій. Затоки дуже сприятливі для відтворення і нагулу цінних промислових риб, тому що бувають різноманітними безхребетними, що служать кормом для риб. Тільки донних безхребетних нараховується 179 видів. Тут живуть цінні промислові види риб – кефалі та осетрові, камбала, у великій кількості зустрічаються зграйні риби: чорноморський шпрот та хамса, цілий рік численні бички.

У липні – серпні біля морських узбережів островів Тендра і Потієвської ділянки часто можна бачити дельфіна.

Мілководдя Тендрівської і Ягорлицької заток рясно заросли підводними “лугами” зостери (прибережника), рдесту та інших водоростей.

Джарилгацька затока, материкова прибережна частина її та острів Джарилгач складають Джарилгацький природний комплекс, який представляє інтерес як для науки, так і для спостережливої, допитливої людини. Джарилгацький комплекс згідно з Рамсарською конвенцією має велике міжнародне природоохоронне значення як частка природного ланцюга сезонної міграції птахів у широтному напрямку з Азії в Європу, особливо в Північну Європу. Тут гніздиться, зимує, зупиняється в період перельоту 248 видів птахів, мешкає 15 видів ссавців.

Острів Джарилгач з материковим берегом утворюють затоку. Середня ширина затоки – 7 км, протяжність її – 40 км, глибина невелика, поступова. Вздовж материкового берега тягнеться мілководдя шириною від 100 м до 2 км з поступовим поглибленням від 0,3 до

2 м в напрямку середини затоки. Така ж мілководна зона пролягає і вздовж острова. Дно мілководної затоки вкриває морська трава – зостера. Вона займає великі підводні площі. Тут водиться багато риби – бички, ставрида, кефаль, калкан, глось. Завдяки водоростям вода і повітря досить насичені йодом і бромом, що є унікальною природною особливістю регіону.

Найбільш цікавим є острів Джарилгач. Він витягнутий в широтному напрямку на 42 км. Східна частина острова на протязі 23 км в поперечнику має 2–4,5 км, західна частина острова на відстані 18 км вузька і не перевищує в середньому 200 м. Загальна площа острова біля 60 км².

Викликає запитання походження острова. Як відомо, узбережжя Чорного моря від Очакова до Перекопа зрізано лиманами і затоками, тут багато островів, півостровів і піщаних кіс. Вчені припускають, що це пов'язано з діяльністю древнього Дніпра, який в далекі геологічні часи в своїй нижній течії декілька разів міняв русло. Води могутньої ріки виносили в море значну масу піску, в результаті чого утворилась величезна піщана коса – острів Джарилгач.

Географічне положення острова та оточення його морськими водами зумовлюють його своєрідну та вельми сприятливу кліматичну особливість. На протязі всього року і особливо і літні місяці на острові переважають ясні сонячні дні. Разом з тим, в самий жаркий період на острові не відчувається виснажливої спеки. Не менш важливим для приємного відпочинку тут є наявність чудового піщаного пляжу на протязі всього його південного берега і в значній частині північного берега.

Джарилгач – це унікальний куточок первісного посушливого степу. Рельєф острова рівнинний, має велику кількість озер і заток, що врізаються вглиб острова як у східній, так і особливо у північно-західній його частині. Більшість заток відокремлюється від моря піщаними валами, але навіть під час невеликих штормів води переливаються через ці вали і заходять у водойми, що з'єднуються протоками. На острові майже немає дерев, він покритий травою і колючим чагарником. В низьких місцях – солончаки, що місцями переходять у невеликі напівпустелі покриті посухостійкими рослинами. Скадовський лісгосп на протязі багатьох років намагається здійснити озеленення пустельного острова. Але на площі в одну тисячу гектарів з великими труднощами прижилося всього шість видів дерев і чагарників.

Десь 30 років тому на острів завезли оленів. Вони добре пристосувались тут. Недавно з'явилися муфлони і лані. Можна також побачити зграйки фазанів і куріпок.

Джарилгач також прекрасне місце для відпочинку перелітних птахів. Восени тут царство лебедів і качок.

В 1974 р. на острові був організований ботанічний заказник "Джарилгач" – пам'ятник природи республіканського значення. В ньому на площі 300 га знаходиться єдина на Півдні України популяція рідкісної рослини – золотобородника.

Острів має і цікаву історію. Археологами тут знайдені сліди стоянок людини епохи неоліту і бронзи. В античні часи, як свідчать древні автори, острів був покритий лісом. Залишки його були, мабуть, і в середні віки, про що говорить назва: "джарилгач" – обпалені ліси (тюрск.). В 1902 р. на острові був встановлений маяк, виготовлений в Парижі коштом пана Скадовського. Представляв собою він ажурну металеву башту з центральною циліндричною частиною. Більше 80 років прослужив цей маяк. Поряд споруджено новий маяк, а від старого тільки залишки із слідами від куль і осколків.

В роки Великої Вітчизняної війни одна із сторінок літопису боротьби з німецько-фашистськими загарбниками зв'язана з островом Джарилгач. 13 вересня 1941 р. Скадовськ окупували німці. Командування Чорноморського флоту залишило на острові розвідувальну групу з 17 моряків на чолі із старшиною 2 статті І. Кочетковим. Вони мали завдання вести спостереження за переміщенням ворожих кораблів і літаків і повідомляти по рації про це командуванню в Крим. Так, завдяки інформації моряків, кілька разів були нанесені відчутні удари по німцях, що готовились до прориву оборони на Перекопі. В жовтні на острів з Криму прибула ще розвідувально-диверсійна група на чолі з комісаром Виноградовим. Були проведені успішні диверсійні операції в Скадовську, Хорлах, Залізному Порту. Якось, повертаючись з операції в селі Новоолексіївка (нині Лазурне), над катером моряків з'явився фашистський літак і почав вести вогонь. З 30 моряків 12 загинуло, в тому числі і командир Виноградов. З того часу над островом почав кружляти ворожий літак – розвідник, але моряки вміло маскувались. Тоді німці вирішили висадити десант. Але моряки вчасно помітили наближення ворогів, зайняли оборону і не дали гітлерівцям висадитися. І все ж півтисячний ворожий загін прибув на острів і майже всі моряки загинули в жорсткому бою. Декілька поранених моряків було відправлено в табір для

військовополонених в Миколаїв. На відзначення подвигу моряків на острові спорудили пам'ятник, де завжди лежать степові квіти.

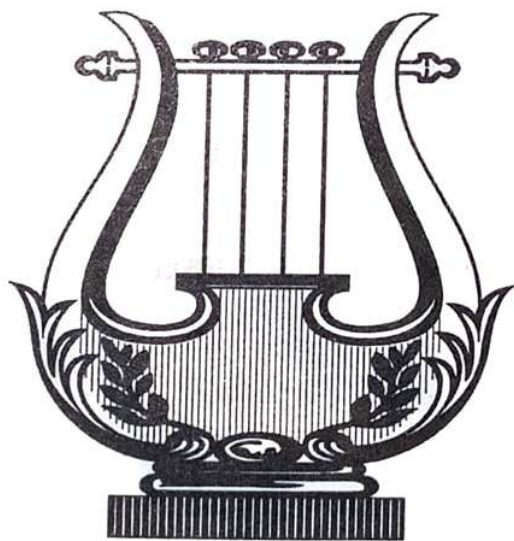
Острів Джарилгач – це унікальне місце на півдні, яке користується великою популярністю у відпочиваючих Скадовська. Для бажаючих його відвідати на острів організовані регулярні рейси пароплавів.

Є в Скадовську і свій історико-краєзнавчий музей, який налічує 70 тис. експонатів. Має такі відділи: археології; відділ, присвячений сім'ї Скадовських; періоду Великої Вітчизняної війни; відділ – “Природа рідного краю”. При музеї є картинна галерея, в літній період проводяться виставки із фондів інших музеїв, приватних зібрань.

Отже, відпочинок і лікування в Скадовську можна поєднати з відвіданням цікавих місць, отримати багато приємного і пізнавального.

З любов'ю до рідного міста

ПОЕЗІЯ ПРО СКАДОВСЬК

Л. Гук

ПОЧАТОК СВІТУ
(Ода курорту Скадовськ)

частина перша

Місяць, зорі, сонце світить,
Море, буйні хвилі, вітер,
В полі пшениці та квіти,
Поміж них гуляють діти...
Це і є початок світу.

Солов'їний спів, лелеки,
Зозулин клич здалека,
До лебідки плине лебідь,
А дівчині в теплий легіт
Пісню подарує легінь.

Запах полину й калини,
Колискова для дитини
З маминого серця лине,
Наче пісня лебедина
Аж до тата на долину.

Жайворон, троянди, небо
Завжди звуть усіх до себе,
Тут Молитва і Молебень,
Дощ для дерев і стебел,
Це для світу все, що треба.

частина друга

Про Скадовськ співаю оду,
В морі тут багато йоду,
Що гартує вашу вроду,
Та поліпшує породу,
Усім людям на догоду.

Тепле море – кожен знає,
Аж до острова гуляє,
Джарилгач – то назва раю,
Вода синя, аж сяє,
Коли діточок гойдає.

Їдуть діти, лікар, орій,
Бо повітря тут прозоре,
Тут не згадується горе,
Звуть у світ яскраві зорі,
Що купаються у морі.

Червень 2003 р.

Л. Гук

РЕЖИМ САНАТОРНИЙ

“Скадовськ” – санаторій на Чорному морі,
Де хвилі блакитні, ясні і прозорі.
Цілюща вода, а для серця тут свято,
Тут магнію, броду та йоду багато.
Вода тут принадна і тепла, й солонна,
На пляжі пісочок – лягти б на осонні...

Тут радість і щастя серця розпирає
І тіло здоров’я у себе вбирає.
Надвечір на небі малюнок узорний,
Відразу ж забудеш режим санаторний,
Бо тягне гуляти в зелений садочок,
Знайти там найкращій у світі куточок.

Опівночі треба дівчину стрічати,
Щоб ніжні слова їй на вушко шептати.
Гарячі такі, щоб душа їй співала,
Щоб більшого щастя на світі не знала.
Щоб серце її, немов скрипка, дзвеніло,
Щоб гори звернути йому захотілось.

Щоб зорі обох їх до себе забрали,
Сонату кохання для них заспівали.
А вранці – на море, де хвилі грайливі,
Де будуть вони іще більше щасливі.
“Скадовськ” – санаторій на Чорному морі,
Де хвилі блакитні, ясні і прозорі.

Червень 2003 р.

Ф. І. Бабич

МІСТО СЕРЦЯ МОГО

Я вклоняюсь рідному місту,
Мій Скадовськ ти у долі моїй.
Переповнені доброго змісту
Найщиріші вітання тобі!

Зустрічають мене, мов дитину,
Забудови останні твої.
Моя вірність тобі лебедина,
Ми навечно у серці твоїм!

Я до міста твого босоногим
Навпростець ще маленьким ходив.
Шматок хліба, всю біль і тривоги –
Всі навпіл з моїм містом ділив.

Де б не був, до Скадовська вертався,
Більше тут відчував я тепло.
Він до мене неначе всміхався –
І печалі немов не було.

Як шнурочки тут вулиці рівні,
Аж до неба тополі звелись.
На центральних алеях опівдні
Проході, прихожий, вклонись!

Відчиня двері дружби гостинно,
Всіх гостей вабить місто моє!
Місто-порт, мій Скадовськ солов'їний!
Вірю в краще майбутнє твоє!

Оздоровчий твій пляж Чорноморський
Зацілує озоном теплом.
Залишив добрий слід пан Скадовський,
Всі засіяв добірним зерном.

Уклонюся, Скадовськ, як ніколи,
Вчителям, культармійцям за те,
Що еліта твоя світлочола
Нам дарує знання золоте.

Я завдячний рідному місту,
І до нього корінням приріс.
Разом шлях ми долаєм тернистий,
Наповняєм життя мого зміст.

Мій коханий куточок південний
Я не зраджу, як отчий поріг.
Він дає мені сили натхнення
І як справжній мій друг оберіг.

Тож вітаю зі святом це місто,
Зичу жителям щастя, добра!
Любі друзі, сьогодні врочисто
Нам відзначити свято пора!

Вересень 1998 р.

с. Широке

В. Олещененко

ОСІНЬ СТО П'ЯТА ЛЕТИТЬ НАД СКАДОВСЬКОМ

Сто п'ята річниця!
Сто п'ятий сюрприз!
Кружляють хвилини,
Як бабині ходики,
Листки календарні
Падають вниз.
На землю, на руки,
На лагідні губи,
На берег туманний
У рідному краю.
На тих, хто знайомі вулички
Любить і вірші у місто,
І в душу свою.
Ось небо зітхає –
Захмарна купінна
Над кожним із наших
Нездійснених снів.
І тягне тремтливу
Мелодію скрипка
В руках одного з
Чорноморських вітрів.
Було все колись
І знову все буде,
Час працю шанує –
Прийдешнього суть.
О ні! Недаремно пригадують люди,
Що берег цей тихий
Вітчизною звуть.
Сплелись на віки тут
Щастя і горе,
Минуле в майбутнє
Крізь бурі пливе.
Хай славиться місто
Край теплого моря!
Хай славляться ті,
Хто в ньому живе!

Д. Шолудько

СКАДОВСКИЙ ВАЛЬС

На Скадовск опустилась
Золотистая мгла,
Тихо в море
Гуляет голубая волна.
Шепчет мило, тревожно
Свой напев вековой.
Расцветает у моря
Городок мой родной.
Ты скажешь птица у моря,
Чайка белая мне,
Что ты завтра предскажешь
В нашей общей судьбе.
На прямые квадраты
Разделен городок,
Расцветает у моря
Наш любимый Скадовск.
Солнце в море скупалось
И ушло до утра
И как будто осталось все,
Что было вчера –
Поцелуи и встречи
У причала вблизи
И моряцкие плечи,
Руки так горячи.
Под твоими ветрами
Дети дружно растут,
На твоём побережье
Песни мира поют.
Возле Черного моря
Небольшой городок,
Будь прекрасен и вечен
Наш любимый Скадовск.

В. Ковалев

Моря Черного полоска
Появляется вдали,
Это прелести Скадовска,
Как жемчужины земли.

Кто-то скажет, есть теплее
В море жизни островок,
Только сердце лучше греет
Этот южный городок.

Пляж расправил громко плечи,
В море стая лебедей,
Даже воздух раны лечит
Отдыхающих людей.

Встречи, встречи, расставанья,
В этот бархатный сезон.
Шепчет море – до свиданья,
Не прощается оно.

М. И. Котоний

ПЕСНЯ ПРО СКАДОВСК

Где-то есть на белом свете
Очень дивное окно,
Там и взрослые и дети,
Рады все до одного.
Это место очень славно
И Скадовск его зовут,
Все там весело, забавно
И скучать там не дают.

ПРИПЕВ:

Приезжайте, прилетайте
И плывите кораблем,
Песни пойте, не скучайте,
Ну, а мы вам подпоем.
Ах, вода, вода, вода ты соленая,
Вода ты соленая, вода,
Слаще меда иногда.

Если ты один приедешь,
Друга ты себе найдешь
И конечно – вот увидишь,
Ты всю жизнь с ним проживешь.
Вспоминаем, как все было,
Как гуляли мы тогда,
Чтобы ярче вам светило
В небе солнце и луна.

ПРИПЕВ: тот же

Приезжайте к нам в Скадовск вы,
Отдыхайте и всегда, ждет вас город,
Ждет вас остров, солнце, воздух и вода.
Ее вкус морской соленый,
Вспоминаться будет вам,
А морской прибой зеленый
Будет сниться по ночам.

ПРИПЕВ:

Приезжайте, прилетайте
И плывите кораблем,
Песни пойте, не скучайте,
Ну, а мы вам подпоем.

ПРО АВТОРІВ

ЄРМІЛОВ ВАЛЕРІЙ СЕМЕНОВИЧ

Генеральний директор Представництва ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” у м. Миколаєві – головний лікар дочірнього підприємства “Очаківське об’єднання санаторно-курортних закладів ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”.

Народився 21 жовтня 1950 р. в м. Сосниця Чернігівської області. Українець. В 1964 р. закінчив Сосницьку восьмирічну школу і вступив до Київського республіканського медичного училища № 2. В 1969 р. закінчив училище, отримав спеціальність фельдшер. З 1969 р. по 1971 р. служив в Радянській Армії. З 1971 р. по 1977 р. навчався в Київському медичному інституті ім. академіка О. О. Богомольця. В 1977 р. закінчив інститут з відзнакою. В 1977–1980 рр. працював на лікарських посадах в Миколаївській облсанепідстанції і територіальній раді по управлінню курортами профспілок, в 1980–1983 рр. – головним державним санітарним лікарем Заводського району м. Миколаєва. З травня 1983 р. – голова Миколаївської територіальної ради по управлінню курортами профспілок. Після акціонування системи курортів профспілок в 1992 р. призначений генеральним директором Миколаївського відділення ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”, з 2000 р. – генеральний директор Миколаївського дочірнього підприємства ЗАТ і одночасно головний лікар його філії – Очаківського об’єднання санаторно-курортних закладів, з травня 2003 р. – генеральний директор Представництва ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” у м. Миколаєві – головний лікар дочірнього підприємства “Очаківське об’єднання санаторно-курортних закладів” ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”.

В 1991 р. отримав вищу кваліфікаційну категорію лікаря-соціаліста – організатора охорони здоров'я, в 1996 р. – присвоєна кваліфікація лікаря з організації і управління охороною здоров'я вищої категорії.

В 1994 р. захистив в Москві дисертацію і отримав вчену ступінь кандидата медичних наук. В 1996 р. підтвердив цю ступінь в Національному медичному університеті і отримав диплом кандидата медичних наук від ВАК України.

Кожні 5 років підвищує кваліфікацію при інститутах вдосконалення лікарів. В 1991 році в Москві прослухав курс "Сучасний менеджмент".

Має біля 90 друкованих наукових робіт з актуальних питань організації охорони здоров'я, санаторно-курортної справи, історії медицини. З них 2 монографії. Також автор книги "Курорт Очаків. Краєзнавчі і курортологічні нариси" (Київ, 2003).

В 1982–1983 рр. був депутатом районної Ради народних депутатів.

Являється членом Правління ЗАТ "Укрпрофоздоровниця", Вченої медичної ради ЗАТ, Всесвітньої Федерації бальнеотерапії і кліматології (FEMTEK), Всеукраїнської Асоціації фізіотерапевтів і курортологів, Миколаївської обласної ради профспілок, обласного комітету профспілки працівників охорони здоров'я. Член колегії управління з питань туризму і курортів Миколаївської обласної державної адміністрації.

ПЕРЕЦЬ МАРІЯ ІВАНІВНА

**Директор дочірнього підприємства
“Санаторій для дітей з батьками “Ска-
довськ” ЗАТ “Укрпрофоздоровниця”.**

Народилась 25 листопада 1952 р. в с. Лозовенька Балаклійського району Харківській області. Росіянка. В 1970 р. закінчила Лозовеньківську середню школу і вступила до Харківського технікуму зеленого будівництва на відділення готельного господарства. Після закінчення в 1973 р. технікуму за спеціальністю технік-організатор готельного господарства була направлена в Скадовський комбінат комунальних підприємств. В 1977 р. призначена завідуючою, а в 1982 р. директором готелю “Волна” в Скадовську.

З березня 1987 р. працювала директором будинку відпочинку “Скадовськ”, а з 1997 р. – директором пансіонату з лікуванням “Скадовськ”. В січні 2003 р. призначена директором дочірнього підприємства ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” “Санаторій для дітей з батьками “Скадовськ”, підпорядкованому Представництву ЗАТ “Укрпрофоздоровниця” у м. Миколаєві.

Має вищу освіту. В 2003 р. заочно закінчила Херсонський державний аграрний університет і отримала повну вищу освіту за спеціальністю “Менеджмент організацій” і здобула кваліфікацію менеджера-економіста та отримала також базову вищу освіту за напрямком підготовки “Менеджмент” і здобула кваліфікацію бакалавра з менеджменту.

Неодноразово підвищувала професійну кваліфікацію в системі курортів профспілок.

Марія Іванівна приймає активну участь в громадському житті міста. В 1977–1983 рр. була депутатом Скадовської міської Ради народних депутатів. В 1996–2000 рр. – член виконкому міської Ради. З 2002 р. по теперішній час – депутат міської Ради.

З 2001 р. являється членом правління районної організації Всеукраїнського об'єднання “Жінки за майбутнє”.

Зміст

ПЕРЕДМОВА	3
ВІД АВТОРІВ	5
ІСТОРІЯ КРАЮ	9
КУРОРТОЛОГІЧНИЙ НАРИС	25
САНАТОРІЙ ДЛЯ ДІТЕЙ З БАТЬКАМИ “СКАДОВСЬК”	38
ТУРИСТИЧНІ ПРИНАДИ	47
ПОЕЗІЯ ПРО СКАДОВСЬК	55
ПРО АВТОРІВ	66

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО
ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИХ ЗАКЛАДІВ
ПРОФСІЛОК УКРАЇНИ “УКРПРОФОЗДОРОВНИЦЯ”

**Дочірнє підприємство
“Санаторій для дітей з батьками
“СКАДОВСЬК”**

З А П Р О Ш У Є
на лікування і відпочинок дорослих та дітей

**Ефективне лікування органів дихання,
серцевої і нервової систем,
супутніх захворювань**

Адреса: 75700, Херсонська обл.
м. Скадовськ, вул. Набережна, 1

Телефони: директора – (05537) 5-22-16
реєстратури – (05537) 5-23-27
факс – (05537) 5-24-93

В. С. Єрмілов М. І. Перець

**КУРОРТ СКАДОВСЬК:
з давнини до сьогодення**

Відповідальний за випуск *Коломієць Є. М.*

Коректор *Андронатій Л. В.*

Дизайн та комп'ютерна верстка *Коломієць І. А.*

Підписано до друку 19.05.2004. Формат 84х108/32.

Папір офсетний. Гарнітура Таймс. Друк офсетний.

Наклад 3000. Замовлення № 28–04.

Видавництво “Денеб”

04211, м. Київ, вул. Лайоша Гавро 9-є, 194

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єкта видавничої справи ДК № 1517 від 08.10.2003

ЗАПРОШУЄМО ВАС НА ОЗДОРОВЛЕННЯ та ВІДПОЧИНОК

